

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundæ Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Commenti Secundæ Secundæ Divi Thomæ Aqvinatis. Index.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

C O M M E N T I
S E C V N D Æ S E C V N D Æ
D I V I T H O M Æ A Q V I N A T I S.
I N D E X.

Abdicationem honorum diuitiarum, & veneratorum diuersimode fieri, & intelligi oportet. q. 186. art. 7. ad quartum.
Abstinere ex seruire spiritus, & velle mortificare carnem suam non curando an diminuat vitam, an sit peccatum. q. 147. articulo 1. ad secundum.

Abstinencia, & continentia quomodo differant. q. 88. articulo 11.
Abstinencia duo obseruat recta ratione in subtractione alimentis, scilicet conseruationem naturæ, & potentiam ad opera debita, & ex his iudicatur quando abstinencia est virtutis. q. 147. art. 1. ad secundum.
Abstractionis à sensibus an conuenienter assignentur tres tantum cause. q. 175. articulo 1. & 2.
Abstractionem fieri à viribus sensitiuis, & non à vegetatiuis in vehementi animæ intentione quare oporteat. q. 175. articulo 5. ad tertium.
Accidia an sit tristitia de bono diuino in ipso Deo, vel in me, vel in vtroque. q. 35. art. 1.
Actiones, quæ sunt ad alterum, dupliciter egent speciali refectione in comparatione ad agentem. q. 58. articulo 2. ad vltimum.
Actus omnis infidelium an simpliciter sit peccatum ad Gregorium Ariminiensem. q. 10. art. 4.
Actus exterior inordinatus an inueniri possit ex zelo iusticie absque peccato. q. 34. art. 4.
Actus speculatiuus quomodo cadit sub prudentia. q. 47. articulo 2.
Actus bonus infert necessitatem virtutis. questio. 81. articulo 2.
Actus imperandi contra actum deprecandi, vel permitendi, quomodo distinguatur. q. 88. art. 1.
Actus virtutis rationis practice est præcipere. questio. 88. articulo 1.
Actus gratie sermonis aliter habetur ab arte humana, aliter a Spiritu sancto. q. 177. art. 1.
Actus deformitas an sit de ratione speciei ipsius actus. q. 6. articulo 2. ad secundum.
Actus turpido, & paruitas boni in actu peccati licet formaliter distinguantur, non sunt tamen obiecta peccatorum, quæ penes ea distinguuntur, scilicet impoenitentia, & oblationis. q. 14. art. 2. ad secundum.
Differentia inter motum intrinsecum, & extrinsecum actus virtutis, & quis cadat sub præcepto. questio. 44. articulo 4.
Actus proprium principium an sit vis appetitiua. q. 58. articulo 4.
Quomodo modus spectet ad rationem actus virtuosus. q. 44. articulo 8.
Actum peccati exigere bono fine ab eo, qui est paratus ad peccandum an liceat. q. 78. articulo 4.
Actus morales, & materia morales quomodo distinguantur. q. 58. art. 8. Deuotio. 152.
Accutare alium an quis aliquando teneatur. questio. 68. articulo 1.
Accusationem an præcedere debeat secreta admonitio. q. 33. art. 7. ad tertium.
Accusationem an princeps non iudex possit abolere. q. 68. articulo 3. ad vltimum.
Accusatoris vicem quatuor sunt, quæ suppleant. q. 67. articulo 3.
Adam in sua creatione an adeptus fuerit similitudinem diuinam, quantum ad scientiam nondum actu, sed solum in potentia. q. 163. articulo 1.
Adam an minus peccauerit quam mulier quantum ad speciem superbia. ibidem. articulo 1.
Ad peccatum an fuerit superbia. ibidem.
Adoratio eucharistia hostia consecrata ab Ecclesia sine

conditione. q. 1. art. 3. ad quartum.
Adoratio Mardochei, & Ioannis euangelista erga creaturam declatur. q. 84. articulo 1. ad primum.
Adulator laudans aliquem de peccato veniali, venialiter peccat. q. 115. art. 2.
Adulterium quomodo committatur inter conjugatum solutam, vel coniugatam. questio. 154. articulo 8. ad primum.
Adulterium quomodo potest dici esse in eo, qui nimis diligit uxorem. ibidem.
Adulterium vici, & mulieris potest dupliciter considerari. q. 154. articulo 8. ad secundum.
Aduocatus quomodo teneatur subuenire causis pauperum. q. 71. articulo 1.
Aduocati, iudicis, & testis in iudicio differentia. questio. 71. articulo 3.
Aduocatum quomodo excuset ignorantia. questio. 71. articulo 3.
Affabilitas in quibus sit, & quod duo exigat. questio. 114.
Alchimistarum ars quomodo reprobetur. questio. 77. articulo 2.
Amare actu, virtute, vel habitu quid sit. questio. 24. articulo 10. ad secundum.
Amari queritur aliquid ea ratione qua honorari, & quomodo intelligatur. q. 27. art. 1. ad secundum.
Amatum in peccato veniali an ametur habitualiter propter Deum quamuis non actu. questio. 24. articulo 10. ad secundum.
Amor ex propria ratione reflectitur, supra se. questio. 25. articulo 2.
Amoris veri, qui solis bonis continetur, quinque signa. q. 25. articulo 7.
Angelorum ministeria, & orationes sanctorum quomodo non in verbo, sed in dono consilij sunt. questio. 52. articulo 3.
Angelos indefinenter absque principio, & fine Deum intueri, quomodo sit verum. questio. 180. articulo 6. ad secundum.
Appetitus superior, qui est voluntas an sit subiectum studiositatis, & curiositatis, vel inferior qui est concupiscibilis, & irascibilis. q. 166. & 167.
Morus appetitus sensitiui prosequens bonum, & fugiens malum differentia. q. 141. articulo 3.
Apostoli quidam à Christo sunt electi, qui erant in matrimonio ad statum religionis, & episcopatus. q. 186. articulo 4. Episcopus. 7.
Ars, & prudentia quomodo differant respectu applicationis ad opus. q. 47. articulo 1.
Ars. An applicatio omnis rationis recte ad factibile spectet ad artem. q. 47. articulo 2. ad tertium.
Artes speculatiue quomodo dicantur. questio. 47. articulo 2. ad tertium.
Artifices an peccent admiscendo vana, & curiosa. q. 169. articulo 2. ad quartum.
Auatitia filia in litera enumerata an sint diuersarum specierum. questio. 118. articulo vltimo ad quartum.

B

Apusimus. An adultus possit redimendo vexationem suam, soluere nolenti eum aliter baptizare. questio. 100. articulo 2.
Beati in patria diligunt plus seipsos, quam alios beatos ex parte subiecti, & ex parte ordinis charitatis. q. 26. articulo 13.
Bellare in necessitate articulo an liceat clericis. q. 40. articulo 1. ad quartum.
Bellare in die festo ex necessitate defensionis an liceat. q. 40. articulo 1. ad quartum.

Secunda Secunda. S. Thomæ. † Bellarè

Bellare in die festo sine necessitate, an sit peccatum mortale: ibidem.
 Bellantes contra infideles recto corde, & opere, an sint martyres si occidantur. q. 188. art. 6. ad secundum.
 Bellum indicere an spectet ad omnem Principem, vel tantum ad non habentem superiorem. q. 40. art. 1.
 Belli illiciti tempore an liceat facere arma, & sagittas. q. 169. artic. 2. ad quarum.
 Bellica exercitia periculosa, & non periculosa in quo discernantur. q. 40. artic. 1. ad quartum.
 ¶ Benedictio qua Monachus benedicitur an imprimat aliquam formam spirituales indelebilem. q. 88. ar. 11.
 Benedictio diuersitas. ibidem.
 ¶ Beneficere licet sit actus charitatis in quolibet, non tamen respectu cuiuslibet. q. 31. art. 1. ad primum.
 ¶ Beneficij recompensatio secundum affectum dantis an spectet ad duas virtutes, scilicet gratiam, & amicitiam honesti. q. 106. art. 5.
 Beneficium procurans dari aequo diguo, & per hoc impediens alium aequo dignum, an teneatur priori ad restitutionem. q. 62. art. 2. ad quartum.
 Beneficium aliquod multis procurantibus an si dignior ipsum non assequatur, ille qui assequitur teneatur ad restitutionem. ibidem.
 Impediens alium a consecutione beneficij, in quo nihil inquam iuris habuit, quare teneatur restituere totum, vel partem. ibidem.
 Beneficium petere cum cura animarum pro seipso, an sit petere pro indigno. q. 100. art. 5.
 Beneficia ecclesiastica vendere liceat auctoritate Papae. q. 100. art. 4.
 Beneficia ecclesiastica sunt bona communia Ecclesiae, & debent dari personis ecclesiasticis dignis. quest. 62. articulo 2.
 ¶ Beneuolentia diuersa differentia ab amore actuali in parte sensitiua, & in parte intellectuua. questio. 27. articulo 2.
 ¶ Bestialitas secundum Aristotelem an sit exprobrabilior intemperantia. q. 142. art. 3.
 ¶ Blasphemia an sit in opinione intellectus tantum. q. 13. articulo 1.
 Blasphemia in quo actu consistat. ibidem.
 Blasphemia committitur in Deum multipliciter. ibid.
 Blasphemia potest esse cum fide, & sine fide. ibid.
 Blasphemia an semper contineat falsitatem. ibid.
 Blasphemia Dei, & sanctorum habet unitatem specificam cum contumelia, detractioe, & reliquis. q. 13. articulo 1. ad secundum, & tertium.
 Blasphemia an habeat grauitatem infidelitatis. quest. 13. articulo 3.
 Blasphemia vera, an recte concludatur in damnatis. q. 13. articulo 4.
 Blasphemia distinctio, scilicet in opinione tantum, & cum detractioe affectus, est efficiens. q. 13. art. 1.
 Blasphemia peccatum consistit in actu dicendi ea, quae sunt contraria fidei. q. 13. art. 1.
 ¶ Bonum diuinum, ut beatitudinis obiectum habet specialem rationem boni. q. 23. art. 4.
 Bonum proprium an possit esse sine communi. questio. 47. articulo 4.
 Bonum commune cuius plus diligit, quam seipsum. q. 26. articulo 3.
 Bonum rationis consistere in veritate sicut in proprio obiecto quomodo intelligatur. q. 124. art. 1.
 Bonum omne faciendi sibi possibile, an omnes teneantur habere intentionem. q. 186. art. 2. ad secundum.
 Bonum tale faciendum contemnens an peccet. ibid.
 In boni viri virtute an claudatur virtus principis. q. 47. articulo 11.
 Boni viri virtus quare magis identificatur virtuti principis, quam cuius. q. 47. articulo 11.
 Ad bonum virum spectat posse bene praesse, & subesse. q. 47. articulo 11.
 Bonitas qua appropinquamus Deo, an possit diminui. q. 26. articulo 7.
 Bona temporalia an sit impedimenta ad speculationem. q. 186. articulo 3. ad secundum.
 ¶ Bruta an intendant manifestare affectus suos. questio. 110. articulo 1.

¶ Cantus ecclesiastici finis in quo consistat. questio. articulo 1.
 Capitale vitium an dicatur illud ex quo appropinquari multa vitia secundum rationem causae. q. 148. articulo 5. & 6.
 ¶ Charitas simpliciter est forma fidei, & obedientiae. articulo 3. ad tertium.
 Charitas quomodo habeat amicitiae Dei rationem. articulo 1.
 Charitas an habeat maiorem inclinationem in finem, & delectationem in opere, quam alia. q. 23. articulo 2.
 Charitas ex hoc, quod operatur an habeat formam, quod efficacia eius reducatur in infinitatem. q. 23. articulo 2. ad primum.
 Charitas quomodo sola ponatur Deum attingere. ipso sita. q. 23. articulo 6.
 Charitas quomodo est forma virtutum. questio. articulo 8.
 Charitas an data sit angelis secundum conatum. articulo 3. ad tertium.
 Charitas in angelis an detur secundum solam Deitatem. q. 24. art. 3.
 Charitas an sit secundum auctorem simpliciter, & in infinitum, an in via tantum. questio. articulo 7.
 Charitas, dato quod in infinitum augeatur in via, quod terminetur in patria. ibidem ad primum.
 Charitas an habeat quantitatem perfectionis in diuersis rationum in via, & in patria. questio. ibidem ad tertium.
 Charitas via an possit esse aequalis, vel maior deo perfectionem tenentem se penes proprium obiectum charitate alius beati in patria. questio. articulo 12.
 Charitas quomodo parit gaudium. questio. articulo 2. & 3.
 Charitatis quantitas an sit secundum solam Deitatem. q. 24. art. 3.
 Charitatis quolibet actu, an mereamur augere. questio. ad Darand. q. 24. articulo 6. ad primum.
 Charitatis augmento an terminus praeparatur enumeratis in littera, scilicet ratione formae agentis, & ex parte subiecti. q. 24. art. 7.
 Charitatis quantitas extensiuam quam habet in ratione ad proprium obiectum non potest auge bene intensiuam. q. 24. articulo 10.
 An sit vera differentia inter charitatis beneuolentiam, & beneficentiam, quod illa ad omnes, ista non se extendit. q. 26. articulo 6.
 Distinctio inter habentem charitatem secundum munem rationem boni, & secundum proprium charitatis. q. 27. articulo 1. ad primum.
 Charitatis ordo an sumatur secundum propriam dilectionis ad diligibile, & cum hoc attendatur diligenter, & diligibile. q. 44. art. 8.
 Charitati opponuntur diuersa vitia diuersimodo. articulo 5. ad primum.
 Charitati an quodlibet peccatum mortale dicatur naturae. q. 24. art. 11.
 Charitatem esse finem precepti, & cadere sub precepto quomodo intelligatur. q. 184. art. 3.
 ¶ Causa integritas an sit pretiosior vita. questio. articulo 4. ad secundum.
 Cartarum, & alearum artifices an peccent. questio. articulo 2. ad quartum.
 ¶ Castitatis vera virtus an sit in infideli. questio. articulo 1. ad tertium.
 Castitatis, & pudicitiae distinctio an bene assequatur. articulo 4.
 ¶ Cecitatem mentis. Duo modi positi, in his homo incurrit voluntariam cecitatem. questio. articulo 1. ad primum.
 ¶ Caelo quomodo subsunt aut non subsunt elementa, & electiones nouae. questio. articulo 1. ad primum, & quot modis in his errat perniciosus.

¶ Certjudo sufficiens ad iudicium iudicis non est certitudo evidentiæ, & quomodo habetur diuersis modis. quæst. 60. artic. 2.
 ¶ Cibi. An distinctio data de moderatione ciborum sit bona. quæst. 146. artic. 1.
 ¶ Circumstantiarum diuersarum corruptio, an quando habet idem motuum diuersificetur species peccati. quæst. 53. artic. 2. ad tertium.
 ¶ Clamor an bene exponatur in littera. quæst. 158. articulo 7.
 ¶ Clementia, & mansuetudo quomodo differant. q. 157. articulo 1.
 ¶ Clementia, & severitas quare non sint opposita. ibidem articulo 1. ad primum.
 ¶ Clementia in qua potentia sit subiectiue. ibidem articulo 3. ad primum.
 ¶ Clericus apostatans à Clericatu, vel à quatuor minoribus an peccet mortaliter. q. 12. artic. 1.
 ¶ Cognoscere occulta, & incerta diuinæ sapientiæ, an sit supra naturam humanam quantum ad substantiam actus. quæst. 171. artic. 2. ad tertium.
 ¶ Cognitio negata fidei, & attributa prophetiæ, an sit cognitio evidentiæ. q. 171. artic. 3.
 ¶ Cognitio futurorum vana inquisitio an sit pernitiōsa ex se, vel quia prohibita. q. 105. artic. 1.
 ¶ Ad cognitionem duo concurrunt, scilicet acceptio, & iudicium. q. 173. artic. 2.
 ¶ Comedere excessiue non propter concupiscentiam, sed propter impetiarum, an vitiosum, & cuius vitij opus. quæst. 148. artic. 1.
 ¶ Conatus in Angelis an resoluatur in naturam, vt in causam. q. 24. artic. 3. ad tertium.
 ¶ Conceptionis intellectualis obiectum potest dupliciter pertinere, tam ad vitam actiuam, quam contemplatiuam. quæst. 181. articulo 3.
 ¶ Concubitus illicitus cum muliere, & integra, polluta tamen per mollietatem, vel Sodomiam, an sit stuprum. quæst. 154. artic. 6.
 ¶ Concubitus patris cum filia aut matris cum filio, an sit licitus in aliquo casu sine diuina dispensatione. ibidem articulo 9.
 ¶ Concubitus cum muliere extra vas debitum an sit eiusdem speciei, cum alijs peccatis circa modum concubendi. ibidem articulo 11.
 ¶ Concubitus viri voluntarie non seminantis, & mulieris seminantis cum sit contra naturam, sub quo modo continetur. ibidem.
 ¶ Concupiscentia delectabilis quare maxime assimilatur puero. q. 151. artic. 2. ad secundum.
 ¶ Concupiscentiarum tactus, & honoris differentia. quæstio 156. articulo 2.
 ¶ Confessione sacramentali scita, & commissâ sub sigillo confessionis, quomodo differant. quæstio. 70. articulo 1. ad secundum.
 ¶ Coniugalis actus quomodo cum peccato fiat. quæstio. 154. articulo 1. ad quartum.
 ¶ Commutationes quare dicantur voluntariæ. quæst. 61. articulo 3.
 ¶ Commutationes distinguuntur per voluntarium, & inuoluntarium. ibid.
 ¶ Commutationes inuoluntariæ distinguuntur in occultas, & manifestas. ibidem.
 ¶ Quare in littera vsura, & consilium non computatur inter voluntarias commutationes. ibid.
 ¶ Cum dicitur commutationes omnes voluntarias, & inuoluntarias pertinere ad vnam speciem iustitiæ, an intelligatur de specie specialissima, vel subalterna. q. 61. articulo 3.
 ¶ Commutationum numerus in littera, & in 5. Ethicorum quare non est vniformis. ibidem.
 ¶ In consecratione mens maxime debet eleuari in Deum. quæst. 83. articulo 1.
 ¶ Consideratio vnde dicatur. quæstio 53. articulo 4. ad secundum.
 ¶ Consilium. An omne peccatum sit contra bonum consilium. q. 51. articulo 1. ad tertium.
 ¶ Consilij donum ab ebullia differt non solum secundum communem rationem doni, sed etiam secundum propriam. quæst. 52. articulo 1.

¶ Consilia facere, & ad ea conuenire, an liceat in festo. q. 121. articulo 4. ad tertium.
 ¶ Contentionis, & aliorum peccatorum eius tripliciter potest referri ad intentionem, & inde habetur quando mortale, vel non mortale peccatum interuenit per se loquendo. quæstio. 38. articulo 5. ad secundum, & tertium.
 ¶ Ad contemplationem referri potest temporalis defectus dupliciter. ibidem articulo 7. ad quartum.
 ¶ Continentia an sit pars prudentiæ, ac per hoc virtus. quæst. 53. articulo 5.
 ¶ Continentia an sit solum circa delectationes tactus. q. 155. articulo 2.
 ¶ Continentiæ subiectum an sit ratio, vel appetitus. q. 53. articulo 5. ad tertium.
 ¶ Continentiæ nomine quid communiter intelligatur apud Theologos, & Philosophos morales. quæst. 155. articulo 1.
 ¶ Continentiam esse habitum in voluntate subiectiue, stat cum doctrina S. Tho. q. 155. articulo 3.
 ¶ Contingens, & incontinens quomodo eligant, cum Aristot. dicat contrarium in 7. Ethicorum. quæstio. 155. articulo 3.
 ¶ Contrapassum dupliciter intelligitur, vel secundum identitatem speciei, vel secundum æqualitatem quantitatis. q. 61. articulo 4.
 ¶ Contraria quomodo fieri habeant circa idem, & quomodo non. q. 24. articulo 10.
 ¶ Contritionem habere de peccatis in die festo non est de præcepto. q. 122. articulo 4.
 ¶ Contumelia, rixa & blasphemia an sint bene expositæ. q. 158. articulo 7.
 ¶ Contumelia an consistat etiam in factis in quantum facta sunt. q. 72. articulo 1.
 ¶ An de ratione contumeliæ sit dicere iniuriam coram iniuriato. q. 72. articulo 1.
 ¶ Contumeliæ latitudo formaliter, & materialiter. q. 72. articulo 2.
 ¶ Contumeliosus an teneatur petere veniam ab iniuriato. quæst. 72. articulo 3.
 ¶ Corrigens in peccato mortali an peccet mortaliter. q. 33. articulo 5.
 ¶ An prælatus teneatur ex præcepto fraternæ correctionis inquirere defectus subditorum. quæstio 33. articulo 2. & 3.
 ¶ Correctionem fraternam omitendo quomodo quis excusetur à peccato. q. 33. articulo 2. ad tertium.
 ¶ Creaturarum cognitio non relata in cognitionem Dei, dupliciter intelligitur constituere peccatum. quæst. 167. articulo 1.
 ¶ Credere. Quomodo aliqui credunt in fide maiorum bene, vel male. q. 2. articulo 6. ad tertium.
 ¶ Quomodo sint hæc litteræ verba intelligenda. Non crederet nisi videret ea esse credenda. quæstio. 1. articulo 4. ad secundum.
 ¶ Credere in Deum an sit vnus actus, ad Durand. quæst. 1. articulo 1.
 ¶ Credulitas seu æstimatio rei, scilicet cum aliqua hæsitatione, & cum asertiuâ determinatione, dupliciter est. q. 60. articulo 3.
 ¶ Christus an vere præcepit cæcis ne eum manifestarent. q. 104. articulo 4.
 ¶ Christus an fuerit ad litteram mendicus. quæstio. 187. articulo 5.
 ¶ Christum se subdidisse sponte Pilato qualiter intelligatur. quæst. 67. articulo 1. ad secundum.
 ¶ Christiano existenti in terris infidelium an liceat omittere signum à Christianis deferri solum, vel mutare vestem ne Christianus cognitus occidatur. quæstio. 2. articulo 2.
 ¶ Christiani an sint liberi à tributis. quæstio 104. articulo 6.
 ¶ Crudelitas an dicatur à crudo propter asperitatem sapientis. q. 159. articulo 1.
 ¶ Crudelitas quomodo ponatur opponi clementiæ, cum superius q. 108. ponatur extremum vnum virtuti vindicationis. q. 159. articulo 1. ad primum.
 ¶ Crudelitas an importet infliccionem pœnæ ex culpa. ibidem articulo 2.
 ¶ Secunda Secundæ S. Thomæ. † 3 Cula

- ¶ Cultus ecclesiastici superfluitas quale peccatum fit. q. 91. artic. 1. & 2.
 Cultus veteris legis hodie a iudæis seruatus, an habeat rationem mendacij. q. 93. artic. 2.
 ¶ Curiositas. An sufficienter dictum sit de curiositate sensitiuæ cognitionis. q. 167. artic. 2.
 Curiositas, gula & luxuria quomodo differant. ibidem ad primum.
- D
- Annium ex mutuo emergens an liceat exigere. q. 78. artic. 2. ad secundum.
 ¶ Dare minus indigenti iusto, quam magis indigenti peccatori melius est, nisi indigentia in eo sit multo maior. quaestio. 32. artic. 3.
 ¶ Debitum, vt commune quomodo fiat debitum, vt proprium sine applicatione communis boni per actum distributionis ad hunc particularem. q. 62. artic. 1.
 Debitum coniugale non reddere, quando & quare est peccatum mortale. q. 153. artic. 3. ad tertium.
 Decimæ partis diuini cultus ministris exhibenda determinatio, vnde prouenerit. q. 87. artic. 1.
 ¶ Decimæ partis determinatio ministris ecclesiæ in lege noua exhibenda, an sit iusta. q. 87. artic. 1.
 An decimæ in noua lege non diuina, sed ecclesiastica auctoritate impostæ sint Christiano populo. q. 87. artic. 1.
 Ecclesia statuit, quod ex integris fructibus decimæ soluantur ad exemplum Dei, qui excellentiam valde portionem suis ministris decreuit, ac per hoc non detrahas ecclesiæ, si diuini exemplo decreti mota, excellens quoque stipendium Dei ministris statuerit. quaestio. 87. artic. 2. ad vii.
 Decimæ quare non debeantur omnibus ecclesiasticis etiam prædicantibus. q. 87. artic. 3.
 Decimarum, & præbendarum ius est spirituale. q. 87. articulo 3.
 Decimarum præceptum an recte dicatur iudiciale. q. 87. artic. 1.
 Decimas ex consuetudine non soluente, quomodo à peccato excusentur. q. 87. artic. 1. ad quintum.
 Genti alicui volenti amplecti fidem Christianam sine onere decimarum, ecclesia concedere deberet, quod non solueret. quaestio. 87. artic. 1.
 Decimas soluere de proprijs prædijs an clerici teneantur, etiam si sint clerici eiusdem Ecclesiæ. q. 87. artic. 4.
 Delectatio in actu coniugij bene circumstantionati non est peccatum sed donum Dei. q. 152. artic. 2.
 Delectatio morosa quare est peccatum mortale. q. 154. artic. 4. ad secundum.
 An immunitas à delectatione in seminis resolutione fit de ratione virginittatis tanquam materia. quaestio. 152. articulo 1.
 Delectationem esse finem principalem propter quem aliquid bonum dicimus, quomodo intelligatur. q. 58. articulo 9. ad primum.
 Delectationes venereæ an magis opprimant rationem, quam vinaræ, quæ sunt in ebrietate. quaestio. 151. articulo 3. ad secundum.
 An delectationes aliorum sensuum à tactu non pertineant ad naturam hominis conseruandam, nisi prout ordinantur ad delectabilia tactus. ibid. ad tertium.
 Dæmon pactum in initum cum dæmone quomodo intelligatur. quaestio. 95. articulo 4.
 Dæmonis operatione an vti liceat cessante omni inuocatione pacto, vel reuerentia. q. 90. artic. 1. & 2.
 Dæmonum vti operatione an sit peccatum mortale. q. 90. artic. 1. & 2.
 Dæmonum tacita, & expressa inuocatio quomodo distinguantur. q. 95. articulo 3.
 Dæmonum apparitiones quinque modis fiunt. quaestio. 95. articulo 3.
 Secunda ratio litteræ sumpta ex parte futuri euentus ad probandum omnem diuinationem, quæ fit per inuocationes dæmonum esse illicitam, est efficax. quaestio. 95. articulo 4.
 ¶ Denuntiarum publicè an debeat peccator si desit spes emendationis ipsius. q. 33. articulo 8.
 Denuntiatio an exigatur ad executionem pænæ à iure inflicte. q. 12. articulo 2.
 Denuntiatio talis pænæ an exigatur. ibid.

- Denuntiationis via procedens prælati, an sit & inquirere possit. q. 33. articulo 7. ad quintum.
 ¶ Detraктор an dicatur, qui dicit bonum operum voluntate factum. q. 73. articulo 1.
 Detraçtio materialiter in his, quæ pertinent ad vitam vitæ ex genere verborum, an sit peccatum mortale. q. 73. articulo 2.
 Detraçtio materialiter quando non est peccatum mortale. q. 77. articulo 2.
 Detractionem audire in tribus casibus, quare sit peccatum mortale. q. 73. articulo 4.
 ¶ Deuotio an significet actum voluntatis aut actus. q. 82. articulo 1. ad primum.
 Deuotio quem actum voluntatis respectu tenet. quaestio. 82. articulo 1.
 Deuotio an significet actum voluntatis aut actus. ibidem.
 Deuotionis causa intrinseca. q. 82. articulo 3.
 Deuotionis nomen vnde fit, & quid significet. articulo 1.
 Deuotionis causa qualis ponitur in multitudine simplicibus. q. 82. articulo 3.
 ¶ Deus vt obiectum formale, proximus, vt obiectum materiale sub formali, & vt materia, & cetera, vna tantum diliguntur, & eorum declaratio. q. 82. articulo 4.
 Deus immediate amatur in via, cum quo non mouet ad actum amandi per speculum creaturæ. articulo 4.
 Deus potest fieri dupliciter pars alicuius, scilicet lud. Dominus pars hereditatis. quaestio. 82. articulo 3. ad tertium.
 ¶ Differentia personarum penes continuationem se, & non secundum se, quomodo modum habilitatis, & habilitatis ad coniugium inter se. q. 134. articulo 9.
 ¶ Diligere corpus proximi quomodo possit, cum non possit nos reamare. q. 134. articulo 9.
 Diligere non tenemur omnes aequaliter, sed nobis magis coniunctis maior bonum operum. q. 134. articulo 7.
 An ceteris paribus magis meritorium sit diligere quam inimicos, vel contrarios. quaestio. 134. articulo 7.
 Diligere aliquem in quantum debet, & plusquam debet, est impossibile. quaestio. 134. articulo 7. ad primum.
 An homo offensus teneatur sub præcepto speciali inimicum petentem veniam. articulo 8.
 An in dilectione proximi ex charitate, oportet le charitatem. q. 25. articulo 1.
 An dilectionis diuersitas, quæ est secundum speciem, ex parte obiecti, fit secundum speciem. articulo 7.
 Discordiæ ortus ex inani gloria, & inuidia, & ue, vel formaliter. q. 37. articulo 2.
 ¶ Dispensator elemosinarum potest pro se, & pro eo tenore quo pro alijs dispensare. articulo 9.
 An agens dispensatione in vna conditione propterea dispensatus, fit totaliter liber à præcepto de ieiunio. q. 147. articulo 7.
 An maior sit distantia contraria, quam contraria. q. 79. articulo 4.
 Distributor faciens recompensationem ei creditur, quam debuit, hoc facit per compensationem ad rem. q. 62. articulo 1.
 Distributor communium bonorum, qui non aliter restituere tenetur, quam tenetur bona communia iniuste diripuit. q. 62. articulo 1.
 Disputare de materia fidei an liceat. articulo 7.
 Disputare publice de materia fidei an liceat. articulo 7.
 ¶ Diuersa non oportere esse simul, nisi propter vnum in quo conueniunt, & a quo dependunt, do intelligendum est. q. 171. articulo 4.
 ¶ Diuitiæ habitæ an per se nate sint peccatum mortale impedire. q. 186. articulo 3. ad quartum.

Diuitiarum amor an sit mensurandus ad finem v'ta secundum conditionem cuiusque. q. 118. art. 1.
 Diuitiarum quomodo est in intellectu, & spectet ad cultum. q. 95. artic. 2. ad secundum.
 Diuitiarum, & vniuersaliter demonum inuocatio an fieri possit absque eorum cultu. q. 95. art. 4.
 Diuitiarum per astra in quo formaliter consistat: quaestio. 95. artic. 5.
 Diuitiarum nomine quid apud theologos, & in ecclesia intelligatur. q. 95. artic. 1.
 Diuitiarum species quomodo formaliter damnantur, & penes quid distinguantur. quaestio 95. articulo 3.
 Docere in die festo philosophiam, & alias disciplinas licet. q. 122. artic. 7.
 Dominium temporale modificatur a spirituali in eodem homine. q. 64. articulo. 4. ad tertium.
 Donum intellectus, quare est necessarium. quaestio. 3. articulo 4.
 Donum intellectus, quomodo facit rectam aestimationem. q. 8. articulo. 5. & 6.
 Dona alter respondent virtuti theologicae, aliter virtuti moralis. q. 52. articulo 2.
 Dubia quoad actum cautela, remedia, & huiusmodi sunt in peiorem partem interpretanda, sed quo ad actum punitionis in meliorem q. 60. art. 4. ad tertium.
 Duella an sint licita in aliquo casu. Et de causis duellorum. q. 95. art. 8. ad tertium

E

Ebrietas scienter non ex delectatione potus, sed propter medicinam, an sit licita. quaestio. 150. articulo 2. ad tertium.
 Ebrietas aliidua an sit peccatum mortale. ibidem ad primum.
 Ebrietatis nomine quid significetur. quaestio. 150. articulo 1.
 Actus inebriatus ad hoc, quod non sit peccatum, debet habere duas condiciones. ibidem.
 Ebrietati vitium oppositum quomodo constituitur in abstinendo a vino ex nocimento naturae, cum superius dictum sit nocimentum ex delectabili in cibo, & potu proueniens per accedens se habere ad gulam. q. 150. articulo. 1. ad primum.
 Ebrietatem non solum vinum, sed etiam alia inducunt, vt ceruisia, a qua quis abstinere tenetur, qui vinum non bibere tenetur. q. 150. art. 1.
 An peccata commissa ab ebrio sine culpa, totaliter sint excusata. ibid. articulo. 4.
 An peccatum commissum ab ebrio ex sua culpa, excusetur a toto, vel a tanto, vel potius aggravetur. ibid.
 An homine incerto primo se inebriante ex proposito, nihilque cogitante de periculo sequentium peccatorum, sequens ex tali ebrietate peccatum excuset, vt non praesumatur, aut imputetur vt praesumatur ibid.
 Ecclesiastica bona, & propria differunt in tribus. q. 181. articulo 7.
 Ecclesia sola habet dominium rerum sibi dimissarum, & non praelatus quicumque etiam Papa. quaestio. 43. articulo 3.
 Ecclesia potest disponere de suis sicut domina. ibidem.
 Ecclesiam totam alloqui quomodo intelligatur. q. 177. articulo 2.
 Eligere. Quod eligi debet melior, intelligitur de possibili haberi. q. 63. articulo 2.
 Eligendus ad ecclesiam praelationem qualis esse debeat. q. 185. articulo 3.
 Eligibilium ad Ecclesiasticas dignitates comparationes praesupponunt bonitatem. q. 63. articulo 2.
 Eleemosynam dare quoties, quare & quando est in precepto secundum certum tempus. quaestio. 32. articulo 5.
 Eleemosynam an facere possit vxor nihil habens praeter dotem. q. 32. articulo 8.
 Eleemosynam dare sic abundanter, vt superfluat, an sit peccatum. ibidem articulo 10.
 Quomodo intelligendum sit, quod non potest determinari quando est ista necessitas, quae obligat sub peccato mortali ad dandum eleemosynam. q. 185. art. 7.

Eleemosynaliter aliquid dare pro spirituali, quomodo liceat. q. 32. articulo 4.
 Epycheia seu aequitas quid sit, cum multarum difficultatum solutione. q. 120. articulo 1.
 Episcopus an debeat esse doctus, & doctor theologiae, vel iuris Canonici. q. 185. art. 3.
 Episcopus habens redditus suos distinctos a praebendis clericorum, an teneatur ad dispensandum illos reliquas portiones, puta vnam pro fabrica, & vnam pauperibus. q. 185. articulo 7.
 Episcopus infideliter dispensans bona Ecclesiastica an teneatur ad restitutionem. ibidem.
 Episcopus habens votum religionis, vtrum teneatur dimittere episcopatum, & implere votum. quaestio. 189. articulo 3. ad primum.
 Episcopi, & religiosi dupliciter deficiunt a perfectione ad quam tenentur. q. 184. art. 5. ad secundum.
 Episcopi an sub peccato mortali teneantur residere in suis Ecclesijs. q. 185. art. 5.
 Apostoli sunt ordinati episcopi a beato Petro, cui a domino dictum est, Pasce oues meas. quaestio. 186. articulo 4. ad primum.
 Episcoporum, & religiosorum status quomodo se habeant adinuicem. q. 185. art. 5. ad tertium.
 Episcopus se obligare ad ea, quae sunt perfectionis quomodo intelligatur. q. 184. articulo 5.
 Episcopatum appetere propter honorem, & sufficientiam temporalium an sit peccatum mortale. quaestio. 185. articulo 1.
 Episcopatum appetere ratione celsitudinis an sit peccatum mortale. ibidem.
 Episcopatum appetere, vt proficit, an sit licitum, vel illicitum. ibidem.
 Equalitate vti proportionali, contingit dupliciter, vel vt forma iusti, vel vt modo perueniendi ad quantitatem rei. q. 61. articulo 4.
 Equitas an dirigat legalem iustitiam. quaestio. 120. articulo 2.
 Equitas an sit quasi superior regula humanorum actuum. quaestio. 120. articulo 1.
 Errantes circa diuina quomodo nihil aut aliquid Dei sciunt. q. 2. articulo 2. ad tertium.

F

Falsum. Aliud est sub vero esse falsum, & aliud sub vero esse cognitionem falsi. q. 1. articulo 3.
 Falsa opinio quomodo stet cum operatione iustitiae. q. 1. articulo 3. ad primum.
 Fama iniuste ablata qualiter restitui debet secundum conditionem personarum. q. 62. articulo 2. ad secundum.
 Famam alicuius indirecte laedens, puta quia accusatus, vel denuntiatus negat, falso tamen, se commississe id de quo accusatus, vel denuntiatus est, & ita accusator, vel denuntiator notatur de calumnia, an teneatur ad restitutionem. q. 62. articulo 2. ad secundum.
 An qui multo tempore ante, alicuius famam mendaciter laesit, quod iam obliuioni datum est, an teneatur cum ad memoriam habuerit, ad restitutionem. ibid.
 Coram personis scientibus modum restituendi famam, non est facienda restitutio famae ablate iniuste. dicendo verum, & similiter si dicta illa habentur pro obliuio. ibidem.
 Fideiussor an possit exigere pecunia pro fideiussione. quaestio. 78. articulo 2. ad quartum.
 Fidelis potest dupliciter considerari, scilicet ex parte habitus, & habitus. q. 2. articulo 3. ad secundum.
 Fides an non assentiat alicui nisi quod est a Deo reuelatum. q. 1. articulo 1.
 Fides non stat cum scia, & tamen theologia est scientia. quaestio. 1. articulo 4.
 Fides quomodo a doctoribus proficitur. quaestio. 1. articulo 7.
 Fides perfecta an secundum actum dependeat a voluntate perfecta. q. 3. articulo 2.
 Fides quomodo est habitus speculatiuus, & quomodo habitus altior. q. 4. articulo 2. ad secundum.
 Fides cum charitate an sit magis virtus, quam sine charitate. q. 4. articulo 5.
 Fides infusa an magis inclinet in non decipi, quam fides acquisita. q. 4. & 5.

Gloria an sit distinguenda in magnam, & mediocrem, sic, vt spectet ad diuersas virtutes sicut distinguitur honor. ibidem art. 2.
 Gloria inanis an sit vitium capitale respectu superbie. ibid. artic. 4.
 An sufficientia trium modorum inanis gloriae, sit bene data. q. 132. artic. 1.
 Prouocatio ad virtutum opera ex appetitu gloriae, quomodo intelligatur. ibidem.
 An gloria cupidus secundum veritatem deficiat à magnanimo. q. 152. artic. 2. ad secundum.
 Gloriae inanis quatuor modi quibus est peccatum mortale an bene assignentur. ibid. artic. 3.
 Gloriae inanis, & superbiae differentia an bene assignentur. ibidem artic. 4.
 Gloriae inanis filiae quomodo distinguantur. ibidem articulo 5.
 Quomodo superbia, & inanis gloria habentes se, vt finis, & medium, sint diuersis modis vna prior altera. ibidem.
 Gnome an sit virtus acquisita. quaestione 51. articulo quarto.
 Graue dono an homo eleuetur ad aliquem actum, qui est supra naturam humanam quantum ad substantiam actus. q. 171. artic. 1. ad tertium.
 Gradus incipientium & proficientium possunt dupliciter sumi. q. 186. artic. 1.
 Grauitas peccatorum an attendatur principaliter secundum materiam in qua peccatur. quaestione 148. articulo 3.
 Gulae peccati determinatio ab authore facta an sit vera. q. 148. artic. 2.
 An nocuum corpus ex gula, per accidens se habeat ad gulam, & non directe pertineat ad grauitatem peccati. q. 148. artic. 2.
 Gulae concupiscentia an sit mortalis. ibidem ad secundum.
 An sufficientia quinque specierum gulae, & ratio eiusdem sint bene assignatae. ibid. artic. 4.
 Gulae species an accipiantur secundum differentiam modorum. ibid. artic. 4.

H

Habitus acquisitus, an quolibet actu suo augeatur. quaest. 24. artic. 6. ad secundum.
 Quare aliqui habitus generari ex laudabilibus actibus inclinant ad similes actus, & aliqui tantum ad effectus virtutum. q. 144. artic. 1.
 Heresis, & iudaica perfidia an distinguantur penes figuram, & manifestacionem. quaestio. 10. articulo quinto.
 Heresis an includat inhesionem ad Christum. quaestio. 11. artic. 1.
 Heresi in mente solum, an sint excommunicati. q. 11. artic. 3. & 4.
 Homo. An verum sit, quod id in quo homo excellit datur homini à Deo, vt ex eo alijs proficit. quaest. 131. artic. 1.
 An naturalis ratio dicet homini, quod alicui superiori subdatur à quo egeat adiuuari, & hoc propter defectus quos in seipso sentit. q. 85. artic. 1.
 Quomodo intelligitur, quod secundum honestatem ex qualibet promissione homo homini obligatur. q. 88. articulo 3. ad primum.
 Hominem venerari in quantum imago Dei est, an spectet ad latram, vel duliam. quaestio. 103. articulo tertio.
 Homines, & alia animalia quomodo in delectationibus trium sentium differant. quaestione 141. articulo 4. ad tertium.
 Homines beati in superioribus ordinibus Angelorum, an illuminent Angelos minus beatos in inferioribus ordinibus constitutos. q. 181. artic. 3.
 Honorare aliquem propter diuitias, an sit acceptio per sonarum. q. 63. artic. 3.
 An distinctio in membris inordinati appetitus honoris sit sufficiens. q. 31. artic. 1.
 Honoris relationes in Deum, & proximum in littera posita, an requirantur actualiter. q. 131. artic. 1.
 Homicidium casuale duobus modis imputatur, & v-

triusque modi conditiones latissime declarantur. q. 64. artic. 8.
 An semper quando datur opera rei illicitae, homicidii casuale consequens imputetur. ibid.
 Humilitas an sit magnanimitas, vel virtus disparata ab ea. q. 161. artic. 1.
 Humilitas quo pacto est moderatiua spei, & tamen est circa omnia. ibid. artic. 5. ad quartum.
 Humilitas an sit virtutibus alijs ab intellectualibus, & iustitia nobilior simpliciter, vel secundum quid. ibid. ad quartum.
 Humilitatis ad iustitiam comparatio an sit bene assignata. ibidem.
 Humilitatis proprius actus est contemnere sublimitate terrenam. ibidem.
 An ad humilitatem proprie spectet humiliare seipsum. q. 161. artic. 2.
 An quis possit se credere omnibus viliozem absque satisfate. ibidem artic. 5.
 Humilitate an iustitia particularis sit excellentior. ibid.
 Humanorum sensuum perfectionem in vnitrate veritatis consistere intelligitur, & in eodem, & in diuersis hominibus. q. 184. artic. 1. ad primum.

I

Iacob an sit excusabilis in his, quae egit emendo primogenituram. q. 100. artic. 4.
 Iactantia de malo perpetrato, & de scientia vera animo nocendi, aut de malo non perpetrato, an sit iactantia. q. 112. artic. 2.
 Iactantia in quinque casibus est peccatum mortale. ibid.
 Iactantia an fiat tantum verbis. q. 132. artic. 5.
 Idolatria an sit grauissimum peccatorum. quaestio. 94. artic. 2. & 3.
 Idolatria exterior tantum an sit grauius peccatum, quam infidelitas. ibidem.
 Idolatriae actus exterior tantum est peccatum mortale. q. 12. artic. 1. ad secundum.
 Idolatriam committens Christianus secundum actum exteriorem tantum, an incurrat Ecclesiasticas censuras latas contra Haereticos. q. 94. artic. 1.
 Ieiunare. An is qui non indiget ieiunij remedio ad deletionem cohibitionemque culpa, nec ad mentis eleuationem, teneatur ex praeccepto Ecclesiae ad ieiunium. q. 147. artic. 3. ad secundum.
 Ieiunare non obligari ex praeccepto Ecclesiae, an teneatur abstinere à carnibus, & lactinijs &c. ibid. artic. 8.
 Ieiunium an per quolibet vitia adiuncta desinat esse actus virtuosus. q. 147. artic. 2. ad primum.
 Ieiunium exultationis an sit in praeccepto. ibidem artic. 5. ad tertium.
 An inuitantes ad comedendum, & ministrantes comedentibus in die ieiunij vbi scitur, vel creditur communiter, quod uolunt ieiunare, peccent mortaliter. ibid. artic. 4. ad secundum.
 Ieiunij tempore, an hora comedendi sit bene assignata ab authore. ibid. artic. 7.
 An in causa dubia circa obseruandum ieiunium Ecclesiae possint ordinarij dispensare. ibidem artic. 4.
 Ieiunium Ecclesiae frangens non ex contemptu sine causa tamen rationabili, an peccet mortaliter. ibidem articulo 4. ad secundum.
 An causa rationabilis excusans potentes ieiunare sit sola necessitas, vel etiam pietas. ibid. artic. 3.
 Ieiunium frangendo an toties quis in eodem die peccet mortaliter quoties comedit, an semel tantum. ibidem artic. 8.
 An ratio authoris ad excusandos pueros à ieiunio sit valida. ibidem artic. 3. ad secundum.
 An senes, & mulieres praegnantes teneantur ad ieiunium. ibidem.
 An vnica comestio sit ab Ecclesia statuta. ibid. artic. 6.
 An vsus comestibilium sit per modum medicinae licitus tam vespertina hora, quam alijs horis. ibid.
 An propter sustentationem naturae liceat illa eadem refectione vti hora vespertina qua ieiunantes viuunt per modum medicinae. ibidem.
 An liceat pro sustentatione naturae vti refectione vespertina in mane, & prandere vespere absque solutione ieiunij. ibidem artic. 5.

An nesciens, vel non cogitans istas causas medicinae, vel sustentationis, sed simplici corde, tanquam ex consuetudine communi sumens refectionem vespertina violat ieiunium. ibidem artic. 5. ad tertium.

An potus, qui dicitur sumi ad alterationem corporum, & digestionem ciborum sit licitus, cum Medici testentur potum tam vini, quam aquae post horam laedere corpus, digestionemque impedire. ibidem.

An frangat ieiunium, qui hora cenae comedit, quae communiter assumuntur ad nutrimentum, ut fructus, panis & huiusmodi. ibidem artic. 6.

¶ Illicitum quomodo accipiatur in materia diuinationis. q. 95. articulo 4.

¶ Imagines astronomicae an sint damnatae simpliciter, & ab auctore. q. 96. artic. 2. ad secundum.

¶ Imprudentia priuatiue an sit separabilis ab imprudentia contrariae. q. 53. artic. 1.

Imprudentia acquisita an corrumpatur per vnum actum penitentiae. q. 53. articulo 1. ad tertium.

Imprudentiae peccatum an consistat in habitu. quaestio. 53. articulo 1.

¶ Incontinentia secundo modo dicta est proprie incontinentia. q. 156. articulo 1.

Incontinens concupiscentiae quare sit turpior. ibidem articulo 4.

An passio non sit per se causa, sed occasio incontinentiae. ibidem articulo 1.

Indignatio an sit in littera bene explicata. quaestio. 158. articulo 7.

Indignatio an sit dicenda filia irae, vel mater. quaestio. 158. articulo 7.

¶ Inducere aliquem ad furtum, & huiusmodi, an sit scandalum. q. 43. articulo 1. 2. 3. & 4.

Inducere volens aliquem ad religionem debet considerare duas condiciones. q. 189. articulo 9.

Inducere aliquem ad religionem conuentualium an sit laudabile. ibidem ad secundum.

¶ Infamia quid dicatur. q. 69. artic. 1. & 2.

Infamans seipsum propter tormenta, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem. q. 73. artic. 2.

Infidelitas an rationabiliter dicatur esse peccatum. q. 10. articulo 1.

Infidelitas quomodo ponatur grauissimum peccatorum. q. 10. articulo 3.

Infidelitatis diuersae species an attendantur secundum errores. q. 10. articulo 5.

Infidelitatis species an differant penes fidem susceptam vel non susceptam. q. 10. articulo 5.

Infidelitatis species an sint plures, quam tres. quaestio. 10. articulo 5.

Quomodo contingat multos errores in vna infidelitate, & in multis speciebus infidelitatis aliquem inueniri. q. 10. articulo 5. ad tertium.

Infidelibus vendentes spectantia ad eorum cultum an peccent. q. 10. articulo 4.

Infideles adultos ad fidem cogere an principibus liceat. q. 10. articulo 8.

Infideles quomodo subsint iudicio Ecclesiae: quaestio. 10. articulo 9.

¶ Ingratitudo an sit peccatum mortale propter conditionem eius quod omittitur. q. 107. articulo 3.

Ingratitudo consequens peccatum mortale an habeat perfectam rationem ingratitude. ibid.

Ingratitudo formaliter quot modis inueniatur. ibidem.

Ingratitudo materialiter ad quam speciem spectet.

¶ Inimicum non diligere, & negare ei loquelam quomodo, & quare licitum sit. q. 25. articulo 8. & 9.

¶ Iniustitia acceptionis, & dationis secundum se in illicite acquisitis penes quid attendatur. quaestio. 32. articulo 7.

Iniustum facere ex suo genere esse mortale quomodo intelligatur. q. 59. articulo 4.

¶ Inobedientia Dei an sit grauius peccatum, quam homicidium, & similia in proximum. quaestio. 105. articulo 2.

¶ Inquiri an possit de omnibus contra infamatum de vno. q. 69. articulo 1. & 2. & q. 70. articulo 1.

¶ Intelligenda quomodo ad numerum senarium reducantur. q. 8. articulo 1.

¶ Interpretatio sermonum extendit se ad idem verbum. q. 176. articulo 2. ad quartum.

¶ Inuidens fenēs iuuenibus, & quare, cum interter aequales. q. 26. articulo 1. ad quartum.

Inuidia an ex pusillanimitate sequatur. quaestio. articulo 4. ad tertium.

Inuidia quomodo dicatur peccatum respectu ximi, cum sit respectu boni. q. 158. articulo 4.

Inuidiae distinctio data a sancto Doctore an sit 36. articulo 1.

Inuidia vitium an diuidatur in plures species. articulo 3. & 4.

Inuocare Deum testem, & iurare quomodo dicitur. q. 89. articulo 1. ad tertium.

Ira ex parte appetibilis. s. iniuste vindictae genere peccatum mortale. q. 158. articulo 4.

An ira non causet contentionem, & discordiam additione inanis gloriae. q. 132. articulo 5.

Ira an sit minimum peccatorum ex parte appetibilis. articulo 4.

Ira quantum ad inordinationem, quae est secundum irascendum an habeat quandam excellentiam propter vehementiam, & velocitatem sui motus. q. 158. articulo 4.

An ira ex parte boni sub cuius ratione appetibilis sit minus malum, quam concupiscentia. quaestio. articulo 4.

An ira ex parte sui obiecti habeat, quod malum cantur ex ea. ibidem articulo 6.

Ira passionem habere non debet consistere in alij qui non habent executionem vindictae. articulo 1.

Ira distinctio in littera an sit bene posita. quaestio. articulo 4.

Ira distinctio in littera posita quo pacto sit distinctio peccatorum irae. ibidem articulo 5.

Iratus an appetat malum sub ratione boni bene cet iuste vindictae. q. 158. articulo 4.

¶ Irrisio vnde habet grauitatem, & quando est blasphemia. q. 75.

¶ Iudaeorum libri an sint tolerandi sicut ritus. q. 10. articulo 11.

¶ Iudex in peccato mortali existens etiam non peccet mortaliter iudicans alios. quaestio. articulo 2.

Iudicari an debeat secundum allegata, & proponuntur multae rationes doctorum. q. 67.

Quomodo duplex iudicium particulare contineat principium & a quo. q. 51. articulo 3. ad primum.

Iudicium interius quomodo reducitur ad iudicium. q. 60. articulo 3. ad tertium.

Iudicium de rebus, & iudicium de personis, sunt diuersa. q. 60. articulo 4. ad secundum.

Quando proceditur per viam inquisitionis, & cedere infamiam, & quid dicatur infamia. articulo 1. & 2.

Iudicium sumitur dupliciter, communitate. q. 69. articulo 1. & 2.

Iudicium iniustum an sit iudicium obligatum. q. 70. articulo 4. ad secundum.

Iudicij forma an pertineat ad distributiuam. q. 63. articulo 4.

Iurare. An dicere, in veritate. Per fidem mentis huiusmodi sit iurare. q. 89. articulo 6.

Iurare super vero cum animo non iurandi, est peccatum mortale. q. 89. articulo 7.

Iurans non facere bonum supererogationis peccet. q. 89. articulo 7. ad primum.

An aliquis quando euasit vexationem tenetur redemptionem vexationis promissam iurare esse in vexatione. ibidem ad tertium.

Iurans coacte alicui verbis simulatois an sit obligandi, an peccet mortaliter iurando. articulo 7. ad quartum.

Iurantes se non prius exituros de domo, & non norandi gratia, an teneantur seruare hoc. ibidem.

Iuramentum an distinguatur specie per aliquid promissorium. q. 89. articulo 1.

Iuramentum an sit finis veri quod confirmatur aut econ-
uerio. q. 89. artic. 4. & 5.
Iuramentum, & verum quod firmatur an se habeant, vt
forma, & materia, vel aliter. q. 89. artic. 4. & 5.
Iuramentum promissorium coacte factum, & quare in
foro conscientia, & quare, & quantum, & quare est
relaxabile. ibidem. artic. 7.
Iuramentum cum animo non seruandi, & non se obli-
gandi, an sit obligatorium. ibidem.
Iuramentum quare obliget, & simplex promissio coacte
facta non obliget. q. 89. artic. 7.
Iuramentum non denuntiandi an sit contra publicam iu-
sticiam. ibidem.
Iuramentum, & votum quomodo conueniant, & differ-
rant quo ad actus leuatos, & dispensationis autori-
tatem. q. 89. artic. 8. & 9.
Quomodo omne iuramentum illicitum sit peritium,
quæst. 98. artic. 1.
Iuramentum de malo, aut contra bonum supererogatio-
nis, vel indiscretum an sit peccatum mortale. quæst.
98. artic. 2. & 3. & 4.
Quomodo iuramentum est actio personalis, & quomo-
do potest per alium fieri. quæst. 98. articulo 2. ad ter-
tium.
Veritas quomodo ponitur comes iuramenti. quæstio. 89.
artic. 3.
Iuramenti relaxationem dupliciter contingit fieri. q.
89. artic. 9. ad tertium.
Iuramenti finis an sit confirmatio dicti humani. quæst.
98. artic. 1.
In iuramento promissorio semper est vna veritas necessa-
ria, que est indispensabilis. quæstio. 89. articulo 7. ad
primum.
Est illicitum iuramento iurantis per falsos Deos, non ta-
men licet inducere etiam paratum ad iurandum per
falsos Deos. q. 98. artic. 4.
Iuramenta de minimis an sit obligatoria. quæst. 89. arti-
culo 7.
Ius parentum an sit simul ius defectuum, & naturale.
quæst. 57. articulo 1.
Ius paternum an sit defectuum. ibidem. artic. 4.
In iustitia est circa actum immanentem, vt proprium ac-
tum, circa transeuntem, vt propriam materiam. q.
58. artic. 3. ad tertium.
In iustitia quomodo ponitur nobilissima virtutum, cum su-
perius dictum sit misericordiam esse nobilissimam in-
ter morales. q. 58. articulo 12.
In iustitia distributiva, & commutativa diuersimode habet
suum, & debitum. q. 61. articulo 1. ad secundum, & tertium.
In iustitia distributiva an consideret conditionem persone
secundum se, commutativa vero, secundum, quod per
eam diuersificatur res. quæstio. 61. articulo 2.
In iustitia commutativa an sit Deo. quæstio. 61. articulo 4. ad
tertium.
In iustitia an dicatur per prius de æquitate, quam de lega li
iustitia. q. 120. articulo 2.
In iustitia legalis distincta contra æquitatem, an obtempe-
ret legi, quo ad verba tantum. q. 120. articulo 2.
In iustitia triplex species inuenitur secundum triplicem or-
dinem inuenitur in aliquo toto. q. 61. articulo 1.
In iustitia partes omnes an fiat subiectio in voluntate. q.
100. articulo 1. ad secundum.
In iustitiam legalem esse specialem virtutem in essentia, ge-
neralem autem in esse quomodo intelligatur. q. 58. arti-
culo 5. & 6. & 7.

L

Laudabiliter dupliciter dicitur, scilicet vt distinguitur
contra ex debito præcepti, & vt distinguitur contra
viuperabilitatem. q. 32. articulo 6.
Legis. An leges ponere conueniat alijs principibus, &
populis, vt sapiunt regum regimen. quæstio. 50. articulo
1. ad tertium.
Liberalitas consistit magis in affectu, quam effectu.
q. 10. articulo 1. ad tertium.
Liberalitatis habitus ad quid ponitur. q. 117.
An ad liberalitatem pertineat bene vt diuitijs inquantū
huiusmodi. q. 117. articulo 3.
Licentia quam debet petere canonicus regularis tran-

seundi ad monachos clericos, an debeat esse obtenta.
q. 189. articulo 8.
Lingua. Quomodo illud Apostoli intelligatur, Qui lo-
quitur lingua non loquitur hominibus. q. 176. articulo 2. ad
secundum.
Linguarum donum quare oportuerit esse in primitiua Ec-
clesia. q. 78. articulo 176. articulo 1.
Linguarum donum quare Ecclesia nunc non habet. ibi-
dem ad tertium.
Litigium quomodo differt à contensione, & quādo est
peccatum materialiter, vel formaliter. q. 116.
Loculos habere an sit opus imperfectionis. quæstio. 188.
articulo 7.
Loth. Quomodo intelligenda sint gesta Loth, cum ob-
tulit filias suas abului. q. 78. articulo 4.
Lucrum cessans ex mutuo an liceat exigere. q. 88. articulo
2. ad primum.
An liceat lucrum à depositario accipere. q. 77. articulo 1.
Lucrum immoderatus appetitus, quando sit peccatum mor-
tale. q. 118. articulo 3. & 4.
Ludi excessus, quando quis virtus turpibus verbis, vel
factis, an sit peccatum mortale. q. 168. articulo 3.
An excessus ludi sit peccatum mortale, quando quis cau-
sa ludi vitur his, quæ sunt in nocuumtum proxi-
mi. ibidem.
An solum propter vehementiam affectus ad ludum red-
datur ludus peccatum mortale ex circumstantia. ibi-
dem.
Quomodo trahere aliquem ad ludum causa lucri obliget
trahentem ad restitutionem. quæstio. 32. articulo 7.
ad secundum.
Lumen gloriæ an faciat videre credita, & quantum va-
leat homo probatio. q. 1 articulo 4. ad tertium.
Luxuria intelligitur, secundum ecclesiam peccatum ve-
neriorum. quæstio. 153. articulo 1.
Luxuria quomodo oriatur ex gula. q. 153. articulo 4. ad pri-
mum.
An incontinentia consanguinitatis, & affinitatis sit eius-
dem rationis. q. 154. articulo 9. ad secundum.
An extra parentes, & proles concubitus, inter alias per-
sonas coniunctas sit contra ius naturale, ita quod nul-
la dispensatione humana possit esse licitus. ibidem ad
tertium.
Luxuria filia diuersis posita, quomodo differant. q. 153.
articulo 5. ad primum.
Luxuria species accipiantur ex parte materia. quæstio.
154. articulo 1.
Luxuria species an magis diuersificentur ex parte fami-
nae, quam ex parte viri. q. 154. articulo 1.
Luxuria an ponenda sint plures species, vna videlicet in
actu coniugatorum. q. 154. articulo 1.
Quomodo verum est, quod in decretis enumerantur illa,
quæ sunt species luxurie, secundum seipsa. quæstio. 154.
articulo 10.
Luxuria quatuor modis contra naturam in littera positi,
an sint quatuor species peccati contra naturam. ib. articulo 11.
Mollities an sit plurium specierum. ibid.
Bestialitas an sit plurium specierum. ibid.
An omnia hæc peccata contra naturam sint peccata mor-
talia. ibidem.
Luxuria peccata contra naturam, an trauscant in defor-
mitates vitiorum naturalium, ita quod vnum & idem
peccatum sit sub vitio naturali. ibid. articulo 12.
An inter peccata contra naturam infimum locum tenent
mollities ibidem.
Qua ratione mollities, & peccata sodomitica mulierum
sunt peccata mortalia. ibidem.

M

Magnanimitas, an sit circa magna operari tanquam
proprium actum, & obiectum, & an sit circa magna
operari, vt circumstantiam recte sperandi honores ma-
gno. quæstio. 129. articulo 1.
Magnanimitas, an sit etiam circa paruos honores, & cum
hoc distinguitur ab alia virtute, quæ est circa paruos
honores. ibidem articulo 2.
Magnanimitas, an sit circa magnum in opere magnifi-
centia. q. 134. articulo 2. ad secundum.
Magnanimi proprius actus, an sit tendere in magnum in
cuiuscunque virtutis opere. q. 129. articulo 4.

Secunda Secunda. S. Tho. i 5 An. d

An ad magnanimum spectet operari magnum in qualibet virtute, ita quod magnanimus respicit circa hoc solam magnimitatem. quaestione 13. articulo 2. ad secundum.

Magnificencia, quae est specialis virtus, an sit solum circa sumptus magnos, vel etiam circa opera magna. q. 134. artic. 1. & 2. & 3.

Maledictio quando est peccatum mortale. quaestione 76.

Maledicere diem natiuitatis suae, & huiusmodi, quomodo est peccatum mortale. ibidem.

Maledictio quomodo multiplicatur in multas species. ibidem.

Manfuetudo, an sit virtus adiuncta temperantiae. q. 157. articulo 3.

Martyrium innocentium, quomodo sit meritum coelestis patriae. q. 124. artic. 1. ad primum.

Martyrium an sit actus altius virtutis, quam fortitudinis. q. 124. artic. 1. ad tertium.

Martyrium an comparetur ad fidem, sicut ad finem, in quo quis firmatur, & ad fortitudinem, vt ad habitum elicientem. q. 144. artic. 2. ad primum.

An aliquod martyrium, non sit actus charitatis, etiam imperatiue ibidem ad secundum.

An martyrium inter ceteros actus humanos sit perfectior, secundum genus suum, quasi maxime charitatis signum. ibidem.

An de ratione martyrij sit actualis tolerantia mortis. ibidem. artic. 4.

De quo genere cause est, quomodo quum quaeritur de de causa martyrij. ibid. artic. 5.

An tolerantia afflictionum vsque ad mortem, sit actus martyrij meritotius. ibid. ad quartum.

Martyrij causa an esse possint opera virtutum relata in Deum. ibidem.

Martyrij causa an esse possit vitatio cuiuscunque mendacij contra quancunque veritatem in quantum mendacium est diuinæ legi contrarium, ibidem ad secundum.

An qui se sponte obtulerunt ad martyrium, bene fecerint. q. 124. artic. 1. ad tertium.

Medicinam corporalem tripliciter contingit respuere. q. 97. artic. 1.

Medium rei, & medium rationis in virtutibus quid dicatur. q. 58. artic. 10.

Membri nomine in materia mutilationis, quid intelligatur. q. 65. artic. 1.

Mentiri. An mentientes in iudicio excusentur à peccato mortali propter imperfectionem materiae. q. 69. artic. 1. ad tertium.

Mentiri doctorem, prædicatorem, vel iudicem mortaliter quid sit. q. 110. artic. 4.

Quomodo de ratione mendacij perniciosi est intentio nocendi. q. 110. artic. 2.

Mendacium perniciosum, an attendatur penes finem intentum. ibidem artic. 4.

Mendacium iocosum, vel etiam officiosum, an sit minus malum, quam perniciosum. quaestione 110. articulo 2.

Mendacium iocosum dupliciter dici potest. ibid. artic. 2. ad sextum.

Mendicare. An laudabile seu licitum sit hominem diuitem retentis diuitijs ad tempus mendicare victum proprium humilitatis gratia. q. 187. artic. 5.

Mendicantes ex cupiditate, an peccent mortaliter. ibidem.

Meritorium. Actus naturæ in habente charitatem sunt meritorij. q. 2. artic. 8.

An misericordia, secundum se sit maxima virtutum. q. 30. artic. 4.

Ministeria diuina non committi hominibus propter eorum remunerationem, an verum sit, quaestione 185. artic. 3.

Modestia quomodo est circa ea, quæ requirunt diuersas virtutes. q. 160. artic. 2.

Monasterium. Ab ingredientibus monasterium, quomodo liceat, vel non liceat aliquid exigere. quaest. 110. artic. 3.

Monopolia facientes, vt ponant pretium, quod volunt,

sunt iniustissimi, & multipliciter tenentur ad rationem. quaest. 77.

Morti iuste adiudicato, an liceat fugere. quaest. 1. & 4.

Ad mortem damnatus, an censeatur damnatus rem. ibidem artic. 3.

Morti adiudicato, an liceat rumpere vincula, & gatur. q. 69. artic. 5. & 4.

Morti adiudicatus, an possit effringere carcerem. artic. 3. & 4.

Ad mortem condemnatus, vt fame moriatur, potest comedere si potest, alioquin homicidium mittat, ibidem artic. 3. & 4.

An condemnato, vt fame moriatur, licite occurrat sibi panis. ibidem.

Quomodo verum sit, quod nullus condemnatus mortem sibi inferat. ibidem artic. 3. & 4.

Motuum exteriorum ordinatio, an sufficiantur ad duas virtutes positas ab Aristotele. quaest. artic. 1.

Mulier quando dicitur violenter oppressa, vt dicitur castitatem. q. 151. artic. 1.

Mulier, sciens se tangi ab aliquo mala intentione consentiens, an peccet mortaliter non retulit quum non possunt se sine scandalo retrahere. artic. 4.

Mulier seipsam polluens veneream expencione rationem an peccet peccato stupri. ibidem articulo.

Mulieris semen, an exigatur ad generationem. articulo 12.

Mutuans, an possit deducere in pactum mortem. q. 78. artic. 2. ad secundum.

An accipere mutuum sub vsuris sine necessitate tum mortale. q. 78. artic. 5.

N

Necessitas, quia habet magnam latitudinem dum diuersos gradus diuersimode facit mihi debitum. q. 187. artic. 4.

Negligentia ratione electionis, an probet ad imprudentiam. q. 54. artic. 2.

An per negotia secularia intelligantur omnia. q. 187. artic. 2.

Negotiatio lucri causa quomodo non est mala, sed habens speciem mali. q. 77. artic. 4.

Negotiatio potest reddi bona, vel mala. ibidem.

Nemesis, seu indignatio, an pertineat ad verum, nec sit in doctrina fidei prohibita. artic. 2.

Naufragans. Statuta applicantia bona naufragis occupantibus, sunt iniuriosissima. quaestione articulo 5.

O

Obedire prælato, an teneatur religiosus obsequium prebentibus. quaestione articulo ad tertium.

An subditus teneatur obedire prælato mandatis commissionem, seu regulam in his, in quibus & vult dispensare. quaestio. 185. articulo 2. ad primum.

Obedientia respectu Dei, & hominis, an sit speciei specialissima. quaestione 104. articulo ad primum.

Obedientia, an sit maxima virtutum moralium. artic. 3.

Obedientia non est de essentia perfectionis obsequii religiosæ perfectionis. q. 86. artic. 5.

Obedientia obiectum, an sit præceptum continentis vel stricte sumptum. q. 104. artic. 1.

An omittere mala, quia prohibita ad voluntatem virtutem spectet. quaestione 104. articulo ad primum.

Obedientia hominis, seu iudicio, an subditioribus animi. q. 104. artic. 5.

Obedientie votum habet duplicem materiam. q. 186. artic. 7. ad tertium.
 Obiectum beatificum, & obiectum fidei, an adæquantur & quomodo mysterium incarnationis in obiecto per se fidei claudatur. q. 2. art. 5.
 Oblationes debitas negantem an sacerdos priuare debeat sacramento. quaestione 86. articulo primo ad primum.
 Observantia an sit virtus generica, & cuius speciei sit honorare hominem propter virtutem. q. 103. articulo 4.
 Observationes aliqua, qua sunt ex consuetudine patriæ simplici corde, an sint peccata. quaestione 96. articulo 3.
 De superstitionibus obseruationum vltatis in diuinis. q. 96. articulo 4.
 Occultum dup. per se & per accidens. quaestione 11. articulo 3.
 Occidere tyrannum, quando non est recursus ad superiorem, an liceat. q. 64. artic. 3.
 Occidere quemquam, an liceat pro defensione rerum suarum. q. 64. artic. 7. ad secundum.
 Occidere quemquam, pro vitanda violentia stupri, vel Sodomitæ, vel reliquorum, an liceat. q. 64. artic. 7. ad secundum.
 Que sit causa iuste occidendi hominem. quaest. 64. articulo 2.
 An teneatur homo prætermittere actum tutelæ propriæ vitæ, ad evitandum occisionem alterius. quaestio. 64. articulo 7.
 Odium Dei an possit terminari ad ipsum Deum in seipso. q. 34. artic. 1.
 Odium Dei est duplex, scilicet secundum abhominatorem, & secundum inimicitiam. ibidem articulo secundo.
 Odium Dei est grauissimum peccatorum. ibidem.
 Odium Dei, quomodo sit peccatum in Spiritum sanctum. ibidem ad primum.
 Odium Dei clauditur in quolibet peccato mortali. ibid. ad secundum.
 Odium proximi est grauius peccatum reliquis peccatis in proximum. q. 34. artic. 4.
 An quicquid mali culpæ est in exterioribus peccatis in proximum, sit ex interiori odio. ibidem.
 Odium proximi, an sit vltimum, vt in littera dicitur, & tamen claudatur in alijs, & causet alia. q. 34. articulo 5. & 6.
 Odium an oriatur ex fuga tristitiæ cum causetur ex inuidia. ibidem artic. 6.
 Odium an ex inuidia generetur formaliter secundum rationem obiecti, ex ira autem dispositiue tantum. ibidem.
 Odi peccatum, an sit vnius tantum speciei specialissimæ. ibidem ad vltimum.
 Odi haberi potest Deus propter peccata inlicita alicui, non autem per se. ibidem art. 1.
 Officium ecclesiasticum dicere manibus operando, non licet. q. 187. artic. 3.
 In officijs ecclesiasticis, vnde sumatur regula quantitatis canus. q. 91. artic. 1. & 2.
 An pullare in organis inter ecclesiastica officia sonos secularium vanitatum, sit peccatum mortale. ibidem.
 Omnes dij Gentium dæmonia, quomodo verificetur. q. 94. artic. 4.
 Operari corporaliter, licet in die festo pro diuersis necessitatibus publicis, & priuatis. quaestio. 122. artic. 4. ad tertium.
 Opus corporale ex necessitate in festo fieri quomodo liceat. q. 122. artic. 4. ad tertium.
 Quodlibet opus seruile facere in die festo ad Dei seruicium, an liceat. ibidem.
 An cuiuslibet spiritualis actus corporale exercitium, licetum sit in festo. ibidem.
 An liceat informare iudicem in die festo. ibid.
 Opera corporalia, an sint licita in die festo. ibidem art. 4. ad tertium.
 Opera seruilia si transeunt in communia sunt licita in festo. ibidem.

Opera seruilia in festo ex consuetudine hodie sunt licita. ibidem.
 An opera in festo licita reddantur illicita, ex hoc, quod sunt mercenariæ seu propter lucrum. ibid.
 Opera seruilia sicut venari, ludere sonare in instrumentis musicis, & huiusmodi quomodo licita, vel illicita sint in die festo. ibidem.
 Operas suas locare, & laborem spirituales vendere, an liceat viris spiritualibus. q. 100. art. 2. 3. & 4.
 Operarios conducentes cum pacto, quod non ieiuent, quomodo peccent. q. 147. art. 4.
 Opinione falsam habens de Deo, an eum cognoscat, secundum quid. q. 10. artic. 3.
 Opinione malam habere de homine ex laeibus iudicij, quando est mortale, & quando veniale. q. 60. artic. 7. ad secundum.
 An melius sit aliquem frequentius falli habendo opinionem bonam de malo homine, quam rarius falli habendo malam opinionem de aliquo bono homine, & an ratio ad hoc allata sit efficax. quaestione 60. articulo 4.
 Ordinari in finem vltimum est debitum actui virtutis q. 23. art. 7. ad primum, & secundum.
 Ordinari phantasmata naturalium ad intelligibiles veritates excedentes intellectum, dupliciter intelligi potest. q. 173. art. 1. ad tertium.
 Ordinatum ad finem in tantum est necessarium in quantum finis sine eo haberi non potest. quaestio. 187. articulo 3.
 Ornatus mulierum prouocatiuus ad lasciuiam an reponatur in specie prouocatiui ex sola intentione, an etiam ex qualitate operis. quaestione 169. articulo secundo.
 Ornatus excedens limites consuetudinis quantum sit illicitus. ibidem.
 Ornatus fucatorius an possit aliqua ratione excusari à peccato mortali, nisi addatur aliqua circumstantia peccati mortalis. ibidem.
 Ornatus præciosus mulierum, an debeat intelligi absolute, vel respectiue. ibidem.
 Ornatus immoderantia distinguitur. quaestione 169. articulo 1.
 An clerici, & religiosi peccent mortaliter mutantes, vel violantes habitum suum. ibidem.
 An vane se ornanti impudentur peccata sequentia ex ornatu vano. ibidem.
 Orari an debeat solus Deus. quaestione 83. articulo quarto.
 Orans seu dicens officium, an satisfaciat attendendo solum ad passionem Christi. quaestione 83. articulo tertio decimo.
 An ex proposito euagari in oratione, quam quis non tenetur dicere, sit peccatum. quaestione 83. articulo decimo tertio.
 Oratio aliter apud Grammaticos, & aliter apud Rhetores, & aliter apud Theologos accipitur. quaestio. 83. articulo 1.
 Oratio est inter causas efficientes. ibid.
 Oratio quomodo offert Deo, & quid. quaestione 83. articulo 3.
 Orationis conditio pie petendi quid importet. q. 83. articulo 14.
 Orationis cuius. ibidem articulo secundo ad tertium.
 De ordine trium priorum petitionum orationis dominicæ. quaest. 83. artic. 9.
 Orationem quomodo faciebat Hieremias in Limbo patrum pro Hierusalem. quaestione 83. articulo decimo primo.
 In oratione duplex concurrat vnitas ad Deum. quaest. 83. articulo 1. ad secundum.
 Orationes nostras qualiter sancti videant. quaestione 83. articulo 4.
 Oscula, & tactus quando sunt peccata mortalia, & quando venialia. q. 154. artic. 4.
 Oscula, & tactus vxoris quomodo sint peccata, & quomodo non. ibidem.
 Oscula sponsarum per verba de præsentia, qualia & quando sunt peccata. ibidem.

Patientia,

Patientia, an remaneat in prima ratione istius actus, qui est sui bonis, ad quae per patientiam pervenire volumus. q. 1. 6. artic. 1. ad primum.

Patientia, quare dicitur imperfectior iustitia, ibidem articulo 2.

Patientia, quare sit imperfectior temperantia, ibidem.

Patientia perfectum opus habet, an bene exponatur, ibidem ad primum.

In patientia vestra possibilibus animas vestras, an bene exponatur, ibidem ad secundum.

Patientia est radix, & custos omnium virtutum, an bene exponatur, ibidem ad tertium.

Patientia secundum, quod est virtus, an haberi possit sine charitate, ibidem articulo 3.

Patientia, an sit virtus adiuncta fortitudini, ibidem articulo 4.

Patientia, an distinguatur in formam, & informem, ibidem.

Patientia, & fortitudinis comparatio, an sit rationalis, ibidem articulo 2.

An secundum autorem ponenda sint duae patientiae, & duae perseverantiae, quae 128. articulo unico.

Papa habet plenitudinem potestatis in spiritualibus, tantum in temporalibus autem in ordine ad spiritualia, quae 137. articulo 2.

Papa, an possit subire se alicui in foro judiciali, q. 67. articulo 1. ad secundum.

Papa potest committere symoniam, sicut alia peccata, sed non incurrit censuras, ibidem ad septimum.

An solus Papa dispense in votis perpetuis, quae 184. articulo 6.

Papa eximens religiosum ab obedientia sui prelati non dispensat in voto obedientiae, quae 186. articulo 5. ad tertium.

Papa an possit eximere religiosum ab obedientia sui prelati, ibidem articulo 8. ad tertium.

Papa veri, & indubitati persona, an possit esse scismatica, quae 139. articulo 1.

Papa iudicium, vel praecipuum recusare contingit tripliciter, & quando pertinet ad scisma, & quando non, q. 39. articulo 1. ad secundum.

Papa subiectio spontanea in principio, an transeat in necessitatem, quae 67. articulo 1. ad secundum.

Papa plenitudo potestatis super bona ecclesiae, quid importet, quae 100. articulo 1. ad septimum.

Pars, an plus diligit totum, quam seipsam, quae 26. articulo 3.

Partes iustitiae, an sint declinare malo, & facere bonum, quae 79. articulo 1.

Passionem quomodo repugnet rationi, quae 129. articulo 1.

Paulus, an fuerit par Petro, quae 33. articulo 4. ad secundum.

Paulus, an peccaverit excitando discordiam inter Pharisaeos, & Saduceos, quae 37. articulo 1.

Paulus quomodo dicatur raptus ad videndam diuinam essentiam, quum ipse dicat se non vidisse, sed audivisse verba ineffabilia, quae 17. articulo 3.

An habitus fidei frustra remanserit in Paulo post raptum, q. 17. articulo 3. ad tertium.

In Paulo ex visione diuina essentiae remansisse species intelligibiles, sicut abeunte visione corporali, &c. potest dupliciter intelligi, quae 185. articulo 4. ad tertium.

Pax, quae sit vi, & metus, non est pax, quae 29. articulo 1. ad primum.

Pax quomodo sit actus charitatis, ibidem articulo quarto.

Peccare ex contemptu duo importat, quae 186. articulo 9.

Peccare ex contemptu, quis dicatur, ibidem.

Peccare in die festo, an sit facere contra praecipuum de observatione festi, q. 122. articulo 4.

Peccans in die festo magis agit contra hoc praecipuum, quam qui opus corporale aliis licitum facit, quae 122. articulo 4.

Peccandi consuetudo implet Dei contemptum, maliter, sed interpretatur, quae 101. articulo 4.

Peccatum in Spiritum sanctum quomodo impletur, se speciale genus peccati, & continere, quae 14. articulo 2.

Peccatum in Spiritum sanctum, quare potius dicitur remissibile ex parte peccantis, quam alicuius, quum omne peccatum mortale auferat, quae 14. articulo 3.

Peccatum mortale, an non solum demeritorie effectue tollat charitatem, quae 22. articulo 2.

Peccatum omissionis, an omnino distinguitur a peccato, q. 79. articulo 2.

Omissio sumitur materialiter, & formaliter, articulo 3.

Peccatum omissionis formaliter sumptum est de peccatis, ibidem.

Peccatum vnius derivatur in alium per modum, quomodo intelligatur, quae 108. articulo 1. ad primum.

Peccatum quadruplex committitur contra fructum actum, quae 127. articulo 1.

Peccata contra virtutes theologicas, an speciales, anes auferantur ab incommutabili bono, quae articulo 1. ad primum.

Peccata exteriora quantum ad nocentiam, quomodo inferuntur, an sit peccata, quam inferuntur, quae 134. articulo 3.

Pena, an obligatio ad penam intelligatur, vel ad praelato, vel etiam si non imponatur, quae articulo 9. articulo 1.

An possit aliquis obligari ad penam sine culpa, vel mortali, ibidem.

Penam non sustinens, an incurrat culpam, ibidem.

Penarum excessus quomodo ad id quod excedit, an pertineat ad iniustitiam, quae 139. articulo 1. ad primum.

Poenitens, an teneatur plus ad gratiam, quam innocens, q. 106. articulo 2.

Percutens mulierem pregnantem subsequens sine intentione occidendi, quando sit homicidius vel casualis, quae 64. articulo 8.

Percussio vna clericum quomodo est mortuum, quae 53. articulo 1. in fine.

Ad perfectionis statum ecclesiasticum tria, ibidem articulo 4.

An in omnibus ordinatis naturis inveniatur, vel perfectionem inferius duo concurrant, quae articulo 3.

An perfectionem, & excellentiam consequatur, omni bono quod appetitur, quae 134. articulo 4.

Perfectum se reputare, an sit praesumptio, q. 185. articulo 1. ad secundum.

Peritium qualis inaduerentia excuset, quae articulo 3. ad tertium.

Perfeuerantia, an sit specialis virtus, quae articulo 1.

An per se ad perseverantiam pertinet, quid importet, vel quae ad finem operis virtuosae, quae articulo 1. ad secundum.

Perfeuerantia, & constantia differentia an sit, quae articulo 137. articulo 3.

Perfeuerantia, an opponatur pertinacia, quae articulo 138.

Personae alijs coniunctae nomine, qui significatur, q. 65. articulo 4.

Pertinacia, quae est de ratione haereticis, quae articulo 1. articulo 2. ad tertium.

Pertinacia, an spectet ad intellectum, quae articulo 5.

Pietas, & obseruantia quomodo differant, quae articulo 1. & 2.

Pietas, an exhibeat cultum filijs, quae 120. articulo 2. & 3.

Pietatis ratio an sit bene ab auctore assignata, ibidem.

¶ Ignoris fructus, an liceat suos facere. quæstio. 78. articulo 2. ad sextum.
 ¶ Placere velle hominibus propter lucrum, an sit peccatum. q. 11. artic. 1.
 ¶ Potus vini, an ex hoc ipso reddatur culpabilis, quod prius scientem, & volentem visu rationis. quæst. 150. articulo 1.
 Etan huiusmodi potus habeat rationem peccati moralis ex ipso damno vsus rationis, an ex periculo peccandi, an ex utroque. ibid.
 Politica, & Iconomica in multas species distinguuntur. q. 10. artic. 2. ad secundum.
 Possessionum proprietates, an sit ab humano conditio. q. 66. artic. 2. ad primum.
 Pollutio nocturna, an nunquam sit peccatum. quæstio. 174. articulo 5.
 ¶ Precipite, an possit ecclesia in his, quæ spectant ad naturam corporis. q. 104. artic. 2. ad primum.
 Preceptum Domini. Non apparebis in conspectu meo, vacuus, an licite modo seruari possit, & debeat. q. 86. articulo 1.
 Preceptum, an sit obiectum obedientie communiter, vel strictè sumptum. q. 104. artic. 2. ad primum.
 Preceptum, an concurrat cum actu omnis virtutis, & non cum omni actu virtutis. ibid.
 Preceptum de sanctificatione Sabbati est de exteriori cultu Dei, non de interiori datum. q. 122. artic. 4.
 Preceptum, Crescite & multiplicamini, an obliget tantum multitudinem, & non singulos de multitudine. q. 151. articulo 2. ad secundum.
 Preceptum iuris positium obligans ad mortale, an disceratur à non precepto pœnes materiam, pœnam modum vel verbum. q. 186. artic. 9. ad secundum.
 Præcepta Dei esse præcepta iuris naturalis, quæ sunt de necessitate salutis secundum se, quomodo intelligantur. quæstio. 147. articulo 4.
 Præcepta decalogi, an sint prima legis principia, quibus statum naturalis ratio assentit. q. 122. artic. 4.
 Præcepta positiva, & alia quomodo habeant diuersimodam rationem debiti. quæst. 122. artic. 1.
 Preceptorum ceremonialium, & iudicialium in lege veteri positurum quomodo saluetur differentia. quæstio. 86. articulo 1.
 ¶ Precium iustum rei, an sit quod nunc inuenitur, licet notabiliter deficiat à peccato communiter currente, ab expectantibus quotidianos emptores. q. 77. artic. 1.
 Precij iusti latitudo. q. 77. artic. 1. ad primum.
 ¶ Prædicare in peccato mortali, an sit peccatum mortale. quæstio. 187. articulo 1.
 Prædicatores peccant dicendo ridicula inter prædicandum verbum Dei. quæst. 168. articulo 2.
 An stipendium sustentationis sub peccato ponere liceat sacerdotibus, prædicatoribus, & diuini cultus ministris. quæstio. 100. articulo 2. & 3. & 4.
 Prælati ecclesie quomodo peccent dando bona ecclesie. quæstio. 43. articulo 8.
 An quando factum est notorium, sed nescitur autor, nec habentur iudicia, teneatur reus se prælato præcipienti, vt si quis sciuerit reum, reuelare eum. quæstio. 69. articulo 1. & 2.
 ¶ Presbyteri, an ex parte curæ, quam suscipiunt, ponantur in statu perfectionis. q. 184. articulo 6.
 Presbyteri curati an se habeant ad episcopum, sicut baliui, & præpositi ad regem. ibidem ad secundum.
 Presbyteri curati habent curam animarum, sed non principaliter. quæstio 184. articulo 8.
 ¶ Præsumptio, an diminuat diuinam virtutem. quæstio. 21. articulo 1.
 An esset præsumptuosum, quod aliquis in statu imperfectæ virtutis, attentaret assequi statim ea, quæ sunt perfectæ virtutis. quæst. 130. articulo 1.
 Præsumptio quomodo opponatur magnanimitati, & charitati. quæst. 130. articulo 2.
 Princeps, vel iudex potest dupliciter mandare, quod nocet proximo, & quando est ei obediendum. quæstio. 66. articulo 5. ad primum.
 ¶ Prius, & posterius, an sint de ratione ordinis. quæstio. 16. articulo 1.
 ¶ Proditionem paratam sciens clericus, an debeat, &

possit reuelare sine nota irregularitatis proditorem. quæst. 33. articulo 7.
 ¶ Professionem faciens religionis in peccato mortali, an quando ad cor redierit contritus consequatur indulgentiam plenariam. quæst. 189. articulo 3. ad tertium.
 ¶ Propheta an maior fuerit Moyses, quam David. quæstio. 174. articulo 4.
 Propheta excellentissimus an fuerit Moyses. ibidem.
 ¶ Propheta, quando ex instinctu errant, an corrigantur à Spiritu sancto. q. 171. articulo 5.
 Notanda contra novos prophetas, & spiritualiter contra quendam Amadeum. q. 175. articulo 5.
 Propheta veri alia conditio quantum ad promulgationem prophetie. q. 173. articulo 3. ad secundum.
 Propheta veri quomodo ad duo habent euidenciam. q. 173. articulo 4.
 Prophetarum simpliciter, & demonum differentia. q. 172. articulo 5.
 An qui credunt prophetæ audiendi sint in his, quæ dicunt se habere ex spiritu prophetie. quæstio. 175. articulo 6. ad tertium.
 In prophetis non fit aliqua alienatio à sensibus cum ali qua inordinatione. q. 173. articulo 3.
 Prophetie quantum differant à somnijs, & melancholicis apparitionibus. q. 172. articulo 1.
 Prophetie, an multæ sint species. quæstio. 174. articulo 1.
 Ad prophetiam veram, quæ requirantur. quæstio. 171. articulo 1. ad quartum.
 Prophetiam exigere naturalem dispositionem in propheta, intelligitur dupliciter. q. 172. articulo 3.
 Prophetiam impedit malicia morum. ibid. articulo 4.
 Prophetica certitudo qualis sit. ibid. articulo 5.
 Prophetica illuminatio, an sit ab angelo, quo ad ipsum lumen propheticum, tan non. quæstio. 172. articulo secundum.
 An deitur quintum secundum quod reuelatio prophetica fit, præter quatuor in littera enumerata. quæstio. 173. articulo 3.
 Propheticum lumen non esse habitum, an bene probeatur. quæstio. 171. articulo 2.
 ¶ Proficiendum. An omnes teneantur habere intentionem ad proficiendum in charitate vsque ad perfectam charitatem. q. 186. articulo 2. ad secundum.
 ¶ Progressus litteræ circa motum circularem animæ nostræ, qualis sit. q. 180. articulo 6. ad secundum.
 ¶ Promissio sine voto, an sit obligatoria in foro conscientie. q. 88. articulo 1.
 Promissio potest dupliciter accipi. ibidem articulo 5. ad secundum.
 ¶ Propositio aliqua quomodo contraria est secundum se fidei, & non quo ad nos. q. 11. articulo 1.
 Propositio nulla secundum se est hæretica. ibid.
 ¶ Prudentia dum ponitur pars prudentie, an idem ponatur pars sui. q. 49. articulo 6. ad quintum.
 ¶ Prudentia, an sit principium in ratione, vel in cogitatione. q. 47. articulo 5. ad tertium.
 Prudentia, an respiciat agibile, sub ratione veri, vel boni quum vtrunque in littera dicatur. ibid.
 Prudentia, an dicat finem virtuti morali. ibidem articulo 5.
 Prudentia, an sit virtute morali superior, cum sit de his, quæ sunt ad finem. quæstio. 47. articulo 5. ad tertium.
 Quomodo prudentia inuenit medium in virtutibus moralibus. ibidem articulo 7.
 Differentia inter medium, & finem moralium virtutum. ibidem.
 De qua prudentia, monastica, an politica, est sermo, quum decernitur esse in principe tantum architectonice. ibidem articulo 12.
 Prudentia, an sit in peccatoribus. ibidem articulo decimotertio.
 Prudentia imperfecta propter præcepti defectum, quomodo non est nisi in malis. ibid.
 Prudentia, quare non potest esse homini naturalis. q. 47. articulo 15.
 Prudentia, an bene consilietur imperatiue. quæst. 51. articulo 2. ad primum.

Prudentia

Prudentia, an sit directiva omnium virtutum. quæst. 53. articulo 2.
 Prudentia certitudo duplex. quæstione 47. articulo 3. ad tertium.
 Prudentia pars, quæ est cautio ad quod malum vitandum ponatur. q. 49. artic. 7. & 8.
 Prudentia pars, quæ est eubulia, an sit in eo, qui est peccator. q. 51. artic. 1.
 Prudentia non esse in iuvene, nec in actu, nec in habitu, quomodo intelligatur. quæstione 47. articulo 14. ad tertium.
 Prudentiam iconomicam, an peccator habere possit. q. 51. articulo 1.
 Puella. An stupri ratio inveniatur in puella virgine spontaneæ de voluntate parentum violata, vt sic acquirat dotem pro matrimonio. quæstione 154. articulo 6.
 Pueri infidelium, an sint inuitis parentibus baptizandi, ad Sco. q. 10. art. 12.
 Pueri Iudeorum, & aliorum infidelium seruorum, an sint inuitis parentibus baptizandi. ibidem ad Durand.
 Pusillanimitatis primum, & secundum membrum in littera posita, an coincidant. quæstione 133. articulo 2.

Q

Quantitas continua quomodo intenditur in rarefactione. q. 24. art. 5. ad primum.

R

Ratio formaliter ex parte nostri, quomodo intelligatur. quæst. 1. art. 6.
 Rationes quomodo offendunt possibilitatem logicam eorum, quæ sunt fidei. quæstione 2. articulo 10. ad secundum.
 Rationis inuestigatio naturalis, an sufficiat ad cognitionem diuinorum naturaliter scibilibium. quæst. 2. art. 4. ad primum.
 Rationalis natura in quantum cognoscit ens, & boni rationem vniuersalem, an habeat immediatum ordinem ad vniuersale ensendi principium. quæstio. 2. articulo 3.
 A rationalibus creaturis iuste exigitur, quod credant supernaturalia, & illis conformia operentur. quæstio. 2. articulo 3.
 Rapere, vel furari, an liceat Christiano seruum infidelis. q. 66. artic. 8. ad secundum.
 Raptum per rapinam est raptoris, quantum ad detentionem, & non simpliciter. quæstione 66. articulo 3. ad tertium.
 Raptus est species luxuriæ distincta, & tamen coincidit cum stupro, & alijs speciebus luxuriæ. quæst. 154. articulo 7.
 Raptus, an dirimat matrimonium iam contractum. q. 154. articulo 7.
 Raptus, an impediatur matrimonium contrahendum. q. 154. articulo 7.
 Recti secundum iustitiam, & alias virtutes differentia, an bene assignetur penes commensurationem ad agentem, vel alterum. q. 57. articulo 1.
 Regula thopica. Oppositum meliori est peius, quomodo intelligatur. q. 142. articulo 3.
 Religio quomodo perficit in ordine ad Deum. q. 81. articulo 1.
 Religio an habeat vnum Deum sub vna ratione pro obiecto, vnde habet, quod est virtus. quæstio. 81. articulo 3. & 5.
 Religio, an sit prima inter virtutes morales. quæstio. 81. articulo 6.
 Religio, quomodo non colit Deum propter seipsum, sed propter nos ibidem articulo 7.
 Religio, & sanctitas, quomodo inter se differant. ibidem articulo 8.
 Religio, an sit nomen perfectionis. quæstione 186. articulo 1.
 Religionis voto astrictus si nullam inuenit cum recipere

volentem, quid agere debeat. quæstione 186. ad primum.
 Religionis nomen vnde deriuetur. q. 81. articulo 2.
 Religionis actus proprius, & adequatus quomodo articulo 2.
 Religionis, & charitatis ad Deum vno quomodo uerfarum rationum q. 82. art. 2. ad primum.
 Religionis cuiuscunque regule, & statuta quomodo tuor genera agendorum. q. 186. art. 9.
 Religionis status etiam tempore Christi, & post fuit. q. 187. articulo 3. ad secundum.
 Religioni, nihil officit habere in determi-
 nariam. q. 81. articulo 2. ad tertium.
 An actus spectantes ad diuinam reuerentiam elicitive ad religionis virtutem. quæstio. 186. ad quartum.
 An inuitentes sine licentia Papæ, vt aliqui iuxta morem tertij ordinis viuunt in communi profiteantur tria vota religionis sint testimonia religionis, & an tales peccent, & furti. q. 188. articulo 1. ad quartum.
 Religionem ingressus, quæ & qualia debeat. q. 189. articulo 10. ad vltimum.
 Religionem habere quosdam proprios, & in actus, quomodo intelligatur. quæstio. 186. ad primum.
 Religionum ordinatarum ad contempnentiam templata prædicandum modus pauperum, vt assignatus. q. 188. articulo 7.
 Religiosus transiens de vna religione ad alteram apostata. q. 12. articulo 1.
 Religiosus inconsulto prelato vagans, saluus ibidem.
 Religiosus, an teneatur succurrere patri suo sine ipso viuere. quæstione 101. articulo 4. ad quartum.
 Religiosus factus Episcopus, an teneatur habere sua religionis, & bibere cum duabus malis similia. q. 185. articulo 3.
 Religiosus factus Episcopus, an subdatur vniuersarum sua regule. ibidem.
 Religiosus quomodo intelligatur in statu esse. ibidem articulo 5. ad tertium.
 Religiosus qui contemnit ea, quæ consequuntur perfectionem charitatis, an peccet mortaliter. articulo 2.
 Religiosus an plus mereatur faciendo ex obsequio magis sibi displicent, quam faciendo, quod contenti. ibidem articulo 5. ad quintum.
 Religiosus transgrediens præceptum Dei in regula, an plus peccet, quam transgrediens præceptum Dei, non contentum in regula. ibidem.
 Religiosus, an peccet ex negligentia. ibidem articulo 9.
 Religiosus abutens donis, quæ sibi sunt, an inlicitat diuinis obsequijs, an peccet mortaliter. articulo 4.
 Religiosus talibus illicite vrens, an teneatur rationem. ibidem.
 Religiosi diuites, an vituperabiliter committunt in fabricis sumptuosos. quæstio. 188. articulo secundum.
 Religiosi excedunt curatos in perfectione. quæstio. articulo 8.
 Religiosis malis fauere est magnum peccatum. articulo 10.
 Res infidelium, an possint auferri tanquam suis possessoribus. quæstione 66. articulo 1. ad secundum.
 Rei alienæ triplicis acceptio, distinctio, & sciens. q. 62. art. 6.
 Dux condiciones requiruntur ad hoc, quod causa iniustæ acceptiois indirecte. quæstio. articulo 7.
 Rem alienam occulte detinens inuito domino continue peccet. quæstione 66. articulo 1. ad primum.

Rem alienam deentam occulte contrectans, an semper peccet. *ibidem.*
 Rem propriam sibi ab aliquo ablata, an per se possit sine scandalo absque iuris ordine recipere. *quæst. 66. articulo 5. ad tertium.*
 Res extenuis existentes, & si sint parvæ, an sint multum appetibiles, ut necessariæ ad humanam vitam. *quæst. 129. articulo 2.*
 Rerum inuentarum multiplex differentia. *quæstio. 66. art. 5. ad secundum.*
 Quæ lex de inuentis obliget in foro conscientie: *ibidem.*
 Rerum communiter esse de iure naturæ, quo ad vsum potest intelligi positive, & negative. *quæstio. 66. articulo 3. ad secundum.*
 Res infidelium, quare non liceat priuata autoritate auferre. *ibidem art. 3. ad secundum.*
 Rebus exterioribus quomodo homo, & alia animalia diuersimode viuunt. *ibid. art. 1.*
 Restituere debet meretrix, quæ acquisiuit simulatis verbis, vel factis. *q. 62. art. 5. ad primum.*
 Restituere quando debet prelati qui est dispensator rerum ecclesiasticarum. *ibid.*
 Restituere, an teneatur rem à Domino suo voluntario in solam suam vtilitatem accipiens, & eam amittens. *ibidem articulo 6.*
 Restituere, an teneatur, qui est causa iniuste acceptio- nis. *q. 6. articulo 7.*
 Restituere differens propter impotentiam, an teneatur de damno, quod incurrit Dominus ex illa dilatione. *quæstio. 62. articulo 3.*
 Restituere vno totum, an socij, qui in solidum teneban- tur de necessitate salutis teneantur restituere ei, qui restituit. *q. 62. art. 6. ad tertium.*
 Restitutio qualiter sit facienda cui est facta distributio beneficij an equam sit firmata. *quæst. 62. articulo 2. ad quartum.*
 An ea, que in littera dicuntur de assequitione præben- dæ, habeant locum in alijs consecrationibus bonorum scilicet, donationibus, testamentis. &c. *ibid.*
 Restitutio, an fieri debeat indigniori quando decreta iusta distributione beneficij pro eo antequam execu- tionem mandatur, apparet magis dignus cui confertur. *ibidem.*
 Restitutio cui facienda sit, quando ecclesia esset corrupta in capite, & malis modis beneficia conferentur. *ibidem.*
 Restitutio damni lucri cessantis ex pecunia mutuata, an & quando debeat restitui creditori. *quæstio. 62. articulo 4. ad primum.*
 Restitutio rei iniuste ablata, an facienda sit ei a quo accepta est, an ei cuius res est. *ibid. art. 5.*
 Restitutio magnorum debitorum tempore iniusti belli non est facienda iniusto principi ad fouendum exercitum. *ibid. ad primum.*
 Restitutio quomodo facienda sit longe posito, ignoto, vel mortuo. *q. 62. articulo 5. ad primum.*
 Restitutio quomodo fieri debeat de casu inuentis quorum Dominus ignoratur. *ibid.*
 Restitutio, an facienda sit domino multum distanti, si vergat in graue damnum restituentis. *ibid.*
 Restitutio, an fieri debeat ei, qui est in extrema necessitate ab eo, qui ei teneatur similiter in extrema necessitate existenti. *ibidem.*
 Restitutio per confessorem ex qua sequeretur criminis detectio, an sit facienda, & an teneatur aliquis ad talem restitutionem. *quæstio. 62. articulo 6. ad secundum.*
 Restitutio, quæ statim fieri non potest sine graui danno restituentis, an possit differri, ut congruo tempore fiat. *ibidem articulo 8.*
 Restitutionis cuiusconque duæ radices vniuersales. *ibidem articulo 6.*
 Restitutionis lex ab authore data, an sit æqua. *quæstio. 62. articulo 6.*
 Quomodo circumstantia temporis diuersimode se habet ad actum restitutionis, & ad alios actus virtutis. *ibidem articulo 7.*
 Restitutions obligatus, & petens remissionem si habuit

gratiam, an sit absolutus à debito restitutionis, vel requiratur, quod rem in promptu offerat. *q. 62. art. 2.*
 Ad restitutionem in solidum obligatis pluribus, an Dominus possit facere gratiam aliquibus, & ab vno totum exigere. *q. 62. articulo 6.*
 Reuerentia soli Deo debita, an spectet ad eius imaginem. *q. 103. art. 3. ad tertium.*
 Sacriligium, an sit peruertere verba diuinæ legis. *q. 99. articulo 1.*
 An percussio monialis, & concubitus cum ea sint in eadem specie sacrilegij. *ibid.*
 Sacriligium quomodo sit agere directe contra sanctitatem alicuius personæ loci, vel rei. *ibid.*
 Sacriligium, an sit percudere Eucharistiæ sacramentum, & an talis sit excommunicatus. *ibid.*
 Sacriligium grauius est iniuriari sacramento Eucharistiæ, quàm occidere Papam. *quæst. 99. articulo 1. ad sextum dubium.*
 Sacriligij definitio, an conueniat soli sacrilegio. *ibidem.*
 Sacriligij species, an differant formaliter. *ibid.*
 Sanctitas, an imperet actibus aliarum virtutum. *q. 81. articulo 8. ad primum.*
 Sapientia secundum altiore gradum, an spectet ad gratiam gratis datam. *q. 45. articulo 5.*
 Scandalizare aliquem per accidens, an reducatur ad speciem scandali. *q. 43. articulo 1.*
 Scandalum per se, & per accidens quomodo distinguitur. *q. 43. articulo 1. ad secundum.*
 Scandalum pusillorum quando est, vel non est pertinax. *ibidem articulo 2.*
 Scientia media, quomodo sunt simpliciter naturales. *q. 9. articulo 2. ad tertium.*
 Scribere, an sit ex suo genere opus seruile. *quæst. 122. articulo 4. ad tertium.*
 Scurilitas quantum sit peccatum. *quæstio. 148. articulo 6.*
 Secretorum reuelatio, quando est peccatum mortale, vel veniale. *quæstio. 70. articulo 1. ad secundum.*
 Sepultura est defuncto beneficium dupliciter. *quæstio. 31. articulo 2. ad primum.*
 Serpens obseruare plantam mulieris, quomodo intelligatur. *q. 165.*
 Saueritas, an bene diffiniatur. *quæstio. 159. articulo 2.*
 Signa corporalia quot modis inueniantur in naturalibus. *quæst. 95. articulo 5.*
 Signa humanorum actuum quomodo inueniantur in motibus animalium. *quæstio. 95. articulo septimo.*
 Sinagogas Iudeorum, vel muscheas Maurorum, an liceat edificare seu reparare. *quæstio. 169. articulo 2. ad quartum.*
 Simoniam committens cum Papa absque alia dispensatione, an excusetur à penis iuris, seu an Papa cum ipso facto dispenset. *quæstio. 100. articulo 6. ad septimum.*
 Simoniacus mentalis, an possit retinere quicquid simoniace acquisiuit. *quæstio. 100. articulo sexto, ad sextum.*
 Sobrietas metaphorice locum habet in sapientia. *q. 149. articulo 1. ad primum.*
 Sobrietas quare indicitur semibus Episcopis, & Regibus specialiter magis, quàm iuuenibus, & mulieribus. *q. 194. articulo 4.*
 Sobrietatis distinctio, an sit bona. *quæstio. 149. articulo 1.*
 Societatum condiciones. *quæstio. 78. articulo 2. ad quintum.*
 Sollicitudo proprie quid importet. *quæstio. 47. articulo 9.*
 Somnia quomodo ex celo significant, & quomodo in adhesionem ad somnia peccetur. *q. 95. articulo 6.*
 Sortes quomodo sint licite, vel illicitæ vniuersaliter, & specialiter temporalibus dignitatibus. *q. 95. articulo 8.*
 Spectaculis interesse indecentibus, peccatum est, & qui plus peccent. *q. 167. articulo 2. ad secundum.*
 Species

- ¶ Species intelligibilis qualiter generatur. quæstio: 173: articulo 2.
- ¶ Sperare, & diligere in voluntate, an sint diuersi actus. quæst. 18. artic. 1.
- ¶ Spes, fides & charitas acquisitæ, an sint virtutes theologice, & de causa necessitatis, virtute infusa. q. 17. artic. 5.
- ¶ Spes an habeat Deum pro obiecto immediato. quæstio. 17. artic. 5.
- ¶ Spei obiectum, an sit beatitudo æterna formalis, vel obiectiua. quæst. 17. artic. 2.
- ¶ An ad formalem rationem obiecti spei spectet esse futurum. quæstio. 20. artic. 4.
- ¶ Spei, an proprium obiectum sit possibile. quæstio. 20. articulo 4.
- ¶ Spiritualis potestas duobus modis se intronitit de temporalibus. q. 60. artic. 6. ad quintum.
- ¶ Statum mutare volentium ex cumulatione pecunie superflue præsentis eorum conditioni appetitus, an sit rectus. quæstio. 118. articulo 1.
- ¶ Status significatio, an sit ab auctore bene data. quæstio. 183. articulo 1.
- ¶ Studiositas, an sit proprie virtus. q. 166. & 167.
- ¶ Stulto quando respondendum est, & quando non secundum stultitiam suam. q. 72. artic. 3.
- ¶ Stuprum, an forniatur ratione suæ speciei ex adiuncta parentum custodia. q. 154. artic. 6.
- ¶ Superbia, & inanis gloria habentes se, vt finis, & medium, quomodo sint diuersis modis vna prior altera. quæstio. 132. articulo 4.
- ¶ Superbia quid sit, cum a diuersis diuersimode diffiniatur. quæst. 162. artic. 1. & 2.
- ¶ Superbia, an sit appetitus quo quis tendit supra id quod est. ibidem.
- ¶ Superbia, an sit appetitus propriæ excellentiæ despectiue tantum. ibidem articulo 2.
- ¶ Superbia ponitur subiectiue in voluntate, & in appetitu sensitiuo ibidem articulo 3.
- ¶ Superbia quomodo sit in voluntate, cum in ea nulla sit virtus moralis. ibidem.
- ¶ Superbia, an ideo sit peccatum mortale, quia est contemptus. ibidem.
- ¶ Superbia, quæ attenditur pœnes præesse Deo est bestialitatis vitium, non humanum. ibidem articulo 5.
- ¶ Superbia, quare ex parte conuersionis non habeat, qd sit maximum peccatum, sed ex parte auersionis. ibidem articulo 6.
- ¶ Superbia qua prauitate habeat rationem primi. ibidem articulo 7.
- ¶ Superbia est primum peccatum ex parte conuersionis & auersionis. ibidem.
- ¶ An contemptus præcepti sit proprius actus superbiæ, vel inobedienciæ. q. 163. artic. 2. ad secundum.
- ¶ Superbiæ species, an sint sufficienter enumeratæ. ibid. artic. 4.
- ¶ Superbiæ species, an sint bene assignatæ. ibid.
- ¶ Superbiæ diuisio posita ab Anselmo, quomodo intelligatur. ibidem.
- ¶ Quid intelligitur appellatione grauium peccatorum, quando dicitur, superbia esse primum inter grauiam peccata. ibid. art. 7. ad quartum.
- ¶ Superfluum habens, an cogi possit ad dandum pauperibus. q. 118. art. 3. & 4.
- ¶ Sustinere quomodo importat actionem. quæstio. 123. articulo 6.
- ¶ Sufurratio, an distinguatur specie iuxta distinctionem amicitia. q. 74. artic. 1.
- ¶ Sufurratio materialiter quando est peccatum mortale. ibidem.

T

- ¶ T Emeritas quid proprie significet, & quomodo exponi debeat. q. 53. artic. 3.
- ¶ Theologia est scientia, & tamen fides non stat cum scientia. q. 1. articulo 5.
- ¶ Temperantiæ regula, an sumatur ex necessitate præsentis vite. ibidem articulo 6.
- ¶ Temperantiæ, & fortitudinis differentia, vt sunt vir-

- ¶ tutes generales, an sit bene assignatæ. articulo 2.
 - ¶ Temperatum, vel intemperatum non possit esse per accidens, & præter intentionem, intelligatur. q. 59. art. 2. ad tertium.
 - ¶ Tentare Deum, an semper sit peccatum mortale. articulo 3. & 4.
 - ¶ Testificari an teneatur testis quando alius testificatur. quæst. 70. articulo 1.
 - ¶ Testis fallus ex obliuione inculpabili quid sit. articulo 4.
 - ¶ Testes in crimine occulto, an sint adhibendi. articulo 5. ad primum.
 - ¶ Testes singulares, quomodo recipi possint in factis iterabilibus. q. 70. articulo 2.
 - ¶ Timor ferulis quomodo habeat pro obiecto pœne. q. 19. articulo 6. ad secundum.
 - ¶ Timor initialis, an sit idem cum filiali. ibidem octauo.
 - ¶ Timor ferulis duos habet actus, & quomodo differuntur timori initiali. quæstio 19. articulo secundum.
 - ¶ Timor castus, an crescat crescente charitate. articulo 10.
 - ¶ Timor filialis, an sit quasi genus ad dilectionem. quæst. 22. articulo 2.
 - ¶ Timor, & audacia, an sint circa idem obiectum malum. q. 123. articulo 3. ad tertium.
 - ¶ Timoris mortis, an excuset à prohibitis, vel legis positivæ sine hominis. q. 115.
 - ¶ Timoris filialis obiectum, an sit malum culpæ. 19. articulo 2.
 - ¶ An peccatum commissum ex timore mutetur in quatuor specie à peccato commissum ex timore. q. 19. art. 2. ad secundum.
 - ¶ Tristitiæ primus modus in littera positus regulandus, & iudicandus est, vt sit bonus. articulo 2.
 - ¶ Tristitiæ secundus modus, an sit aliquando in toto. ibidem.
 - ¶ Tristitiæ tertius modus, qui est indignatio peccato. ibidem.
 - ¶ Tristitiæ quartus modus, an sit semper peccatum. ibidem.
 - ¶ Tristitiam non esse speciale vitium dupliciter. pediri. q. 18. articulo 4. ad primum.
 - ¶ Tumor, an bene exponatur in littera. quæstio articulo 7.
- V
- ¶ V Endere cum pacto de retrocedendo, an sit vendere pluiquam valet. quæstio articulo 1.
 - ¶ Vendere ad terminum an liceat. quæstio articulo 7.
 - ¶ Venalis rei vitij occultatio quomodo reputetur licito, & de precio præsentis aut futuro. articulo 3.
 - ¶ Verecundia, & honestas, an sint partes integritatis. q. 143. articulo vnico.
 - ¶ Veritas prima qualiter ab auctore accipitur. articulo 1.
 - ¶ Veritas prima, an absolute, vel specificata sit in fidei formale. ibidem.
 - ¶ Veritas prima sola est obiectum formale. ibidem.
 - ¶ Veritatis virtus quomodo extendit se ad verum. articulo 3.
 - ¶ Veritatis virtuti opposita vitia, an sufficiuntur. quæst. 113.
 - ¶ Veritatem principiorum quomodo vnus alter intelligit. q. 5. articulo 4. ad vlt.
 - ¶ Vestimentorum vsus, an sit ab arte introductus. articulo 2. ad tertium.
 - ¶ Vestimentorum vsus dato, quod sit ab arte introductus, quod circa ipsum non sit aliquod peccatum. ibidem.
 - ¶ Vesperas dicere ante prandium in quibusdam an clerici teneantur. quæstio 147. articulo primo.

¶ **V**ictus liciti ex temporalibus bonis, si vel de suo, vel de debito, an distinctio sit bona. q. 187. art. 4.
 ¶ **V**ideri diuina essentia, an possit a beatis sine visione personarum. q. 2. artic. 8.
 An ad visionem Dei homo non possit pertinere, nisi per modum discens a Deo doctore. quaestio. 2. articulo 3.
 ¶ **V**iduitas, an sit virtus specialis distincta specie a virginitate, & castitate coniugali. quaestio. 152. articulo 3. ad tertium.
 ¶ **V**indicatio, an sit virtus in priuata persona. quaestio. 108.
 ¶ **V**indicta quam quis petit a iudice, an spectet ad vindicationis virtutem, quaestio. 80. articulo 1.
 ¶ **V**ir cognoscens uxorem sine intentione seminandi, quomodo peccet. q. 154. articulo 1. ad quartum.
 Vir cognoscens uxorem quibus modis peccet mortaliter, & venialiter. ibidem.
 Vir oculus, vel tangens uxorem quomodo peccet. ibidem circa finem articulo.
 ¶ **V**irginitas, an sit virtus. q. 152. articulo 3.
 Virginitas an sit virtus distincta a castitate. ibidem.
 Virginitas nullo voto firmata, an sit virtus. ibidem ad quartum.
 Virginitas, an sit religio, vel pars religionis sicut est votum. ibidem.
 Virginitatis formale an possit reparari per poenitentiam. ibidem.
 Virginitatis Ioannis, & Abraha connubij comparatio. ibidem. articulo 4. ad primum.
 Virginitatis finis secundum genus suum est simpliciter melior, quam finis coniugii. ibidem.
 Ad virginitatem, an propositum perpetua incorruptionis per se pertineat. q. 152. articulo 1.
 Virginitatem perdens masculus per coitum cum meretrice, an committat stuprum. q. 154. articulo 6.
 Virginalis signaculi integritas, an habeat se tantum accidens ad virginitatem. q. 152. articulo 1.
 ¶ **V**irtus vna quomodo dicatur forma alterius. quaestio. 4. articulo 3.
 Virtus cognoscitiva quanto ad plura se extendit, tanto est nobilior. quaestio. 8. articulo 3.
 Virtus moralis, quare non potest esse a natura. quaestio. 47. articulo 7. ad tertium.
 Virtus ideo dicitur Cardinalis, quia praecipue sibi vendicat id quod communiter spectat ad virtutes. q. 123. articulo 11.
 Vbiunque est virtus aliqua specialis circa aliquod maximum, an sit necessarium esse aliam virtutem circa medium. q. 160. articulo 1.
 Virtus ad virtutem comparatio aliquando extrinseca, aliquando intrinseca. quaestio. 4. articulo 3. ad secundum.
 Virtus theologica ratio, an consistat in habere Deum pro obiecto. quaestio. 17. articulo 5.
 Virtus theologica medium dupliciter inuenitur, semper tamen per accidens. q. 17. articulo 6.
 Virtus superioris actus, quo pacto potest imperari ab inferiori virtute, cum impetare sit superioris. q. 32. articulo 1. ad secundum.
 Virtuti morali finem praestitui a prudentia dupliciter potest intelligi. q. 47. articulo 6.
 Virtutes omnes simul infundi quomodo intelligatur. q. 6. articulo 2. ad tertium.
 An sole virtutes morales sint circa signa rerum. q. 109. articulo 1.
 Virtutes cardinales, quomodo excedant ceteras virtutes. q. 123. articulo 11.
 Virtutes intellectuales, an sint potiores moralibus. q. 161. articulo 5.
 Virtutes intellectuales, an sint nobiliores humilitate. ibidem.
 Virtutes morales dupliciter disponunt ad vitam contemplatiuam. q. 180. articulo 2.
 Virtutum theologiarum quomodo Deus est diuersimode obiectum. q. 17. articulo 6.
 Virtutum fines, an a vijs virtutum differant poenes habere terminum, & non habere terminum. q. 47. articulo 15.

¶ **V**ita contemplatiua, quomodo est in intellectu, & quomodo in affectu. q. 180. articulo 1.
 Vita contemplatiua potest dupliciter determinari, scilicet secundum se & ex parte contemplantis. ibidem articulo quarto.
 Quo pacto tertius gradus contemplatiuae in littera designatus, attribuitur vitae contemplatiuae hominum in hac vita. ibidem articulo 6.
 Vita contemplatiua, an sit simpliciter melior actiua. q. 182. articulo 1.
 Vitarum diuersitas, an accipiant secundum diuersos actus, qui conueniunt homini secundum seipsum, officiorum vero secundum actus qui referuntur ad alios. quaestio. 183. articulo 3.
 ¶ **V**nitatis vniuersalis ecclesiae, generalis concilij, & summi Pontificis, an sit eadem. quaestio. 1. articulo 9. & 10.
 Vnitatis ecclesiae cui opponitur scisma in quo consistat. q. 39. articulo 1.
 Vnitatis ecclesiae quomodo est a charitate. ibidem.
 Vnitatis ecclesiae quomodo opponitur scisma. ibidem.
 ¶ **V**oluntas, an possit velle formaliter verum. quaestio. 14. articulo 1.
 An motio a voluntate per se pertineat ad fidem. q. 4. articulo 4.
 Voluntati nostrae aliquo modo subiectorum septem sunt genera. q. 88. articulo 2.
 ¶ **A**d vouendum religionis ingressum non debet quis facilis esse. quaestio. 189. articulo 2.
 Vouere opposita consiliorum, an quis possit. quaestio. 88. articulo 2.
 Vouere oppositum consilij, an sit peccatum mortale, vel veniale. ibidem.
 Vouens nubere, an verum votum emittat, & per consequens teneatur. ibidem.
 Vouens hanc religionem in hoc monasterio determinate, & principaliter ingredi, & sine sua noua culpa repulsus est, an teneatur seruare castitatem. ibidem articulo 3. ad secundum.
 Vouens, ut supra, an semel refutatus a tali monasterio teneatur expectare, an forsan admittent eum. q. 88. articulo 3. ad secundum.
 Vouens principaliter religionem, aut talem religionem ingredi, & repulsus a multis religionibus, & a pluribus locis alius religionis, an teneatur quarere per omnes religiones, & omnia loca. ibidem articulo 3.
 Vouens virginitatem ratione non continentiae absolute, sed continentiae virginalis, postea corrupta culpabiliter, an teneatur continere. ibidem.
 Vouens votum in quo duae concurrunt promissiones, altera, ut materia, altera, ut essentia voti, an sit dupliciter transgressor. ibidem articulo 5.
 Vouens subditus cum licentia superioris, qui post votum factum renouat licentiam, an teneatur votum seruare. quaestio. 88. articulo 8.
 Vouens ieiunare certa die, & non ieiunans, an teneatur ieiunare altera die. ibidem articulo 2.
 Vouens religionis ingressum, an licite possit exire. q. 188. articulo 3. ad tertium.
 Votum religionis emittens, an cogi possit, ut ingredatur. q. 189. articulo 3. ad tertium.
 Votum, an vere fiat in baptismo. q. 88. articulo 2.
 Votum factum de bono supererogationis propter malum finem an sit vere votum. ibidem.
 Votum non nubendi, an sit votum castitatis. ibidem articulo 3.
 Votum subditi antequam praelato innotescat, an obliget. ibidem articulo 8.
 Quae sit ratio huius, quod nullum votum religiosi est firmum. ibidem.
 Nullum votum religiosi esse firmum sine consensu praelati sui, quomodo intelligatur. ibidem.
 Votum solemne in articulo necessitatis communis, est dispensabile per Papam. ibidem articulo decimo primo.
 Votum, an possit in melius commutari ab ipso vouente sine praelati auctoritate. ibidem articulo 12.
 Votum simplex, & solemne ante pubertatis annos emissum, quomodo differant. quaestio. 189. articulo quinto.

Votum

Votum approbare, & ratificare aliud est, quàm credere illud esse validum. ibidem.
Ad voti obligationem non sufficit propositum, sine promissione. q. 88. arti. 1.
Voti materia, an possint esse indifferentia ad bonum, & malum moraliter. ibid. arti. 2.
Voti necessitas, an sit similis necessitati, non peccandi, ibid. artic. 3.
Voti solemnitas, in quo consistat. ibid. art. 7.
Voti simplicis, & solemnis, an sit distinctio specifica. ibidem.
Voti commutatio, & dispensatio quomodo differant. ibidem articulo 10.
Voti solemnis indispensabilitas qua ratione a San. Tho. ibid. arti. 11.
Ad votum solenne religionis ecclesia potest aliquos inhabiles facere. ibidem artic. 9.
Votum emittens ingrediendi religionem, & non inueniens nisi monasteria non reformata parata ad eius receptionem quid agere debeat. ibid. arti. 3.
Votum emittens ingrediendi religionem, & postea contrahens, & consummans matrimonium ad quid teneatur. ibidem.
Votum emittens ingrediendi religionem, & perseverandi in ea, & postea contrahens consummans matrimonium, ad quid teneatur. ibidem.
Votum emittens meretrix, vel concubina ad instantiam lenonis, vel concubinarum nunquam nubendi, an postea licite nubere possit. ibidem.
An ille cui displicet vouisse, ita quòd si esset adhuc liber nõ voueret, quia tamen vouit vult seruare votum, peccet, & si peccat, an mortaliter. ibidem articulo 6. ad secundum.
Votum peregrinationis terræ sanctæ, an auctoritate propria possit quis commutare in votum religionis. q. 189. articulo 3. ad tertium.
An sit differentia inter votum simplex religionis quòd quis vouet ingredi religionem, & quando quis vouet fieri, vel esse religiosus, ita quòd in neutro sit cogitatio de perseverando, aut non perseverando. ibidem articulo 4.
Votum habens simplex religionis arctioris de facto post professus laxiorem, an teneatur ad arctiorem. ibidem articulo 8. ad tertium.
Voto simplici astrictus solum, & intrans religionem, & exiens sine causa rationabili, an satisfecerit voto. ibidem.
Sub voto proprie dicto an ea, quæ sunt de necessitate salutis cadant. q. 88. arti. 1.
Vota ex facilitate cordis repentino timore, & nimio do-

lone. magna tribulatione facta, an teneant. q. 88. arti. 1.
Vota, quæ sunt sine determinatione temporis, sint soluenda. qua. 88. artic. 3.
Vota, quæ sunt sanctis, an sint bene interpretanda. ibid. artic. 5.
Vota subditorum irritata ab habente potestatem perpetua, an sint semper irrita, vel cessante illorum. ibidem articulo 8.
Vota dispensare pro arbitrio prelatos non potest. litteræ bene probet. ibidem articulo 14. ad primum.
Vota dispensare, non posse prelatos sine contrahente. an sit verum. ibid. artic. 2.
Vota iuniorum, & abstinentiæ perpetua, an possint dispensare. ibid. ad tertium.
Vota perpetua solus Papa dispensat. ibid.
Vota religionis ad quem obligent. qua. 88. articulo ad primum.
Votorum simplicis, & solemnis, vnde est effectus. articulo 9.
Votorum dispensatio, an fieri possit aliqua dictione factum in littera expressarum sine quacunque ratione habentis votum. q. 88. artic. 2.
In votis subditorum, an referatur consensus, per dictio superiorum ad opus quòd est materia ad vinculum voti. ibid. artic. 8.
Vsura sufficienter ex ratione litteræ approbatur. q. 78. artic. 1.
Vsura an transferat dominium, q. 77. artic. 1.
Vsura permissiuas leges condere quomodo licet. artic. 1. ad secundum, & tertium.
Vsurarius, an dicatur qui habet spem recipiendi ultra fortem. ibidem artic. 1. ad quartum.
Vsurarius, an teneatur ad restitutionem. ibidem articulo 2.
Vsurarius, an dicatur, qui mutat alicui, aliquid ad nolam, vel officinam suam, & tunc sus exprimuntur. ibidem artic. 2.
Vsurarius qui composuit cum Papa super vicibus clericis exactis, an sit tutus in conscientia. articulo 1. ad septimum.
Vsurario non habenti pecunias, vnde vitium an liceat in depositum tradere pecunias. articulo 4. ad tertium.
Vsus multiplex rerum, & pecuniarum super quibus ars numularia. q. 78. artic. 1. ad sextum.
Vtilitas communis ad quam principaliter ministeria ecclesiæ, est spiritualis, & non quæ. 63. artic. 2.

Explicit Tabula Commentii.

T. I.
an fir
tempo
interpe
pore
ante ill
non pol
ulo. it
ne cond
petua, a
bid.
zaki. &
e est eff
liqua d
quacuq
lenus, v
t man
approb
ate.
modo
recipia
rtam.
m. bid
cui, al
, &
per vi
sentia
e vlt
nias, q
per q
i.
aliter
& non

Sum
rs. ord

m. i.
acclii.